



DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VII legislatura

Any 2008

Núm. 47

Presidència
de la Molt Honorable Sra. Maria Antònia Munar i Riutort

Sessió celebrada dia 25 de novembre del 2008

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

Declaració institucional sobre el Dia Internacional contra la violència de gènere. 2098

Debat de totalitat dels pressuposts generals de la comunitat autònoma de les Illes Balears per al 2009, amb l'esmena a la totalitat, de devolució, RGE núm. 10083/08, presentada pel Grup Parlamentari Popular, i fixació de les quantitats globals. 2098

Declaració institucional sobre el Dia Internacional contra la violència de gènere.

LA SRA. PRESIDENTA:

Molt bon dia senyores i senyors diputats. Atès que tots els membres de la cambra disposen en el seu escó del text de la declaració institucional que s'acaba de llegir, que es transcriurà en el *Diari de Sessions* i que compta amb el consens de tots els grups parlamentaris, puc considerar aprovada per assentiment la declaració institucional sobre el Dia Internacional contra la violència de gènere, senyores i senyors portaveus?

Manifestat l'assentiment, es dóna per aprovada la declaració.

"Declaració institucional sobre el Dia Internacional contra la violència de gènere.

Dia 25 de novembre de 1960, a la República Dominicana, les germanes Mirabal, opositores al règim tirànic de Leónides Trujillo, varen aparèixer assassinades, amb els cossos destrossats per la tortura.

L'any 1999, l'Assemblea General de les Nacions Unides, en homenatge a aquells fets, declarà dia 25 de novembre Dia Internacional per a l'Eliminació de la Violència contra les Dones.

La violència de gènere és, sense dubte, la forma més brutal de discriminació. L'expressió més inhumana de la desigualtat.

En paraules de Kofi Annan, la violència de gènere és, possiblement, la més vergonyosa violació dels Drets Humans. Mentre aquesta continuï, no podem afirmar que estem aconseguint progressos reals de cap a la igualtat, el desenvolupament i la pau.

Aquesta realitat, que s'expressa de moltes maneres i a molts d'àmbits, colpeja durament arreu del món. Amagada darrera tradicions culturals, o darrera conflictes socials o darrera l'afany de lucre sense escrúpols, la violència de gènere adopta múltiples cares.

L'Estat espanyol i les Illes Balears no són una excepció. Les xifres parlen totes soles.

Avui, el Parlament de les Illes Balears vol declarar el seu compromís institucional, i el compromís de tots els seus membres, en la lluita contra la violència de gènere i en contra de tota discriminació.

Un compromís que implica el suport decidit a les víctimes.

Un compromís que implica, també, treballar per fer de la Declaració dels Drets Humans no tan sols uns principis, una inspiració, sinó una realitat arreu del món.

Un compromís, en definitiva, amb les mesures que permetin que tots els ciutadans i les ciutadanes, independentment de l'ètnia, l'origen, les creences religioses i polítiques i del seu lloc de residència, puguem ser realment iguals en drets i en deures.

Animam a totes les institucions, organitzacions socials, entitats i col·lectius, a tots els ciutadans i ciutadanes a que mantinguin la seva lluita contra la violència de gènere per, entre tots, aconseguir la seva total desaparició."

Debat de totalitat dels pressuposts generals de la comunitat autònoma de les Illes Balears per al 2009, amb l'esmena a la totalitat, de devolució, RGE núm. 10083/08, presentada pel Grup Parlamentari Popular, i fixació de les quantitats globals.

I passam a l'ordre del dia corresponent al debat de totalitat dels pressuposts generals de la comunitat autònoma de les Illes Balears per a l'any 2009, amb l'esmena de totalitat de devolució presentada pel Grup Parlamentari Popular al projecte de llei.

El conseller d'Economia, Hisenda i Innovació, Sr. Carles Manera i Erbina, farà la presentació del projecte. Té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Carles Manera i Erbina):

Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Presentaré tot seguit les línies mestres del Projecte de llei de pressuposts de la comunitat autònoma per a l'any 2009. Un pressupost que es concreta en 3.558 milions d'euros i que suposa un increment del 7% en relació amb l'any 2008, amb un perfil clarament anticíclic. Però primer de tot permetin-me que plantegi uns trets bàsics de la situació econòmica que marca i determina l'elaboració d'aquest pressupost, màxim si tenim present que ens trobam davant d'una conjuntura econòmica de crisi, molt complicada en totes les seves manifestacions i que és considerada per la major part dels experts del món com la més greu que travessa l'economia internacional des de la gran depressió dels anys trenta.

En efecte, la situació econòmica avui en dia és d'una gran inestabilitat, totes les economies, amb la parcial excepció de les emergents, han entrat en una senda que l'economista Paul Krugman, recent Premi Nobel, ha qualificat gràficament en forma de "L" i no de "V". És a dir, una caiguda seguida d'evolucions més aviat planes, d'una durada que resulta a hores d'ara difícil de predir. En aquest context encara és més complicat albirar prospeccions econòmiques que tenguin robustesa i una certa seguretat. Ja era difícilós fer-ho fa tot just un any quan vaig presentar el pressupost per a l'any 2008, en un escenari que, si ateníem les informacions que s'anaven publicant, provinents de les més importants institucions internacionals, no feia preveure la forta caiguda dels indicadors econòmics en els primers mesos d'enguany. Dic això perquè se m'ha retret de forma reiterada en aquesta cambra que les previsions fetes a les acaballes del 2007 i principis del 2008, comentades en setmanes posteriors, se'm varen canviar reiteradament. És important recordar que aquesta mateixa situació l'han viscuda organismes amb cossos d'experts força nombrosos i de caire referencial. L'evolució espasmòdica de l'economia mundial ha sobtat la Reserva Federal d'Estats Units, el Banc Central Europeu, l'EUROSTAT i tots els serveis d'estudis. Tots, senyores i senyors diputats, de les institucions econòmiques, absolutament tots els països han hagut de capgirar per complet les seves previsions de creixement per mor de l'evolució de l'economia, que s'ha revelat amb una acceleració inesperada en els seus indicadors negatius. No seria agosarat

pensar que en un futur immediat també es produeixin rectificacions, en funció de l'evolució econòmica.

Poques vegades a la nostra història econòmica s'han produït caigudes interanuals tan brutals, en molts pocs mesos, com la que hem conegut. Si m'ho permeten, vegem algunes claus estilitzades d'aquest procés.

El primer problema greu es va generar al sistema bancari, la naturalesa dels instruments utilitzats per finançar la bombolla immobiliària ha fet que de cop les entitats financeres no sàpiguen què tenen als seus balanços, molt menys el que tenen les entitats veïnes, a les quals presten i a les quals demanen crèdits cada dia. La desconfiança s'entronitza i el mercat interbancari aleshores s'eixuga. Com que no es pot comptar amb ell, les entitats han anat reservant tota la liquiditat que els aporta el Banc Central, d'aquesta manera l'activitat econòmica es veu privada del finançament que necessita per continuar operant. Aquestes dificultats de finançament es van coneixent i es van fent públiques, fins al punt que en alguns casos empreses i particulars retiren fons de la banca de forma que agreugen encara més la liquiditat del sistema. En paral·lel, els preus dels habitatges baixen i augmenta l'atur, amb el sector de la construcció al capdavant. El consumidor, corprès, redueix les seves despeses molt més del que un podia imaginar. En previsió d'una forta caiguda de vendes, les empreses ajusten així mateix l'ocupació. Cauen, per tant, el consum i la creació de llocs de treball. Els preus se'n ressenten i la demanda davalla encara més per una combinació de menors capacitats a les rendes familiars i un retall en les despeses. L'esfera financera acaba afectant aleshores l'economia real. El cercle viciós es tanca.

La virulència de la crisi bancària ha fet descarrilar el tren del creixement, tot això, senyores i senyors diputats, no es podia intuir en tota la seva dimensió, amb els indicadors disponibles fa tot just un any quan es feren les previsions macroeconòmiques per arreu, tal i com ho indiquen -insistesc- els informes de les més importants entitats consagrades a fer prospeccions econòmiques. Un element dels canvis d'orientació es pot invocar per il·lustrar aquest trasbalsament: l'evolució dels preus. Fixem-nos com han passat en pocs mesos, en poques setmanes, d'un autèntic temor pel repunt inflacionari a una palesa preocupació per la deflació, la caiguda dels preus, el símptoma més evident d'una depressió, un tema sobre el qual un Premi Nobel poc conegut, però acadèmicament molt solvent, que es diu George Akerlof, ha alertat ja fa temps. Els paradigmes, senyores i senyors, semblen canviar a una velocitat vertiginosa i exigeixen respostes exactes davant d'una situació inusual.

Així doncs, en aquest context una idea s'estén arreu, amb tots els matisos que es vulguin, el mercat per si mateix no és capaç de redreçar el nostre tren de creixement a les seves vies originàries. És aquí, senyores i senyors diputats, on entra de ple un debat de caire polític en el sentit més ample del terme, ja que inclou política econòmica i política social. Un debat que parteix amb l'escenari descrit d'una premissa important, la intervenció del sector públic en l'economia i com una de les derivades essencials, la necessitat de revisar o no els preceptes ortodoxos de caire pressupostari, de política econòmica en definitiva. Si vostès repassen les reflexions que sorgeixen als mitjans de comunicació i les aportacions de caràcter acadèmic pel que fa al tema anunciat, comprovaran que les argumentacions es gronxen fins a nivells de forta incidència ideològica. Economistes i sociòlegs han arribat a parlar de la fi del capitalisme; d'altres, com el Premi Nobel Joseph Stiglitz, han comparat la situació a la caiguda del mur de Berlín. Aportacions distintes, entre les quals vull destacar les del gran Paul Samuelson, han posat cares i ulls a la situació, Keynes, Von Hayek i Friedman, tres grans del pensament econòmic amb plantejaments força dispars. Fins i tot hem assistit a cimeres de limitada utilitat sobre la refundació del sistema.

No és l'espai ni el moment per entrar en aquest interessant debat que afectarà sens dubte la resolució de les polítiques públiques immediates. És suficient retenir dos aspectes claus, sobre els quals sembla haver-hi més coincidències que desavinences. El primer, que ens enfrontem a una crisi econòmica difícil de predir fa pocs mesos, d'una durada igualment incerta a hores d'ara. El segon, que el mercat per si mateix, el *laissez faire* pur i dur, no és capaç de resoldre de manera escaient els problemes que han generat de desregulació del sistema financer i l'enganyifa i la cobdícia d'importats sectors empresarials, nucleats entorn a agències de *reiting* i d'entitats bancàries. I el corol·lari de tot plegat porta a una tercera clau, la noció que el sector públic ha d'actuar de palanca de creixement, en una etapa en què la retracció del sector privat és més que evident, i que això, no ens enganyem, significarà majors dèficits en els pressuposts públics.

Aquest és en el meu parer, senyores i senyors diputats, l'escenari, les coordenades generals en què ens movem i en què s'ha elaborat el pressupost de la comunitat autònoma per al 2009. En aquest respecte, els marges d'actuació d'un govern autonòmic són els que són, val a dir, limitats. Però hi ha dos instruments que esdevenen crucials en els moments actuals, el pressupost, la política feta carn, si m'ho permeten, és tal vegada el més rellevant. Aquí existeixen possibilitats, tot i que sempre s'enyoraran mancances. I el segon és la idea d'establir mecanismes d'actuació que derivin cap a una economia compartida, comentada amb els seus protagonistes, escoltada des del Govern i des dels agents econòmics i socials. Una noció, per tant, de complicitat en els grans eixos de la política econòmica regional.

El Govern ha fet servir i continuarà fent servir aquests sengles bastions en la seva política econòmica, perquè ens movem dins un escenari de crisi econòmica que fa necessària una actuació unívoca i decidida del Govern. Els indicadors de què disposem no són positius i existeix incertesa sobre la seva evolució. Tenint en compte aquesta volatilitat, feim feina amb una previsió de creixement per a la comunitat autònoma del 0,8% per a l'any 2009. Aquesta previsió constata un claríssim

descens del creixement econòmic, però malgrat les dificultats que experimenta l'economia internacional, la nostra comunitat pensem que continuarà creixent a taxes positives. El motiu central d'aquesta asseveració és el dinamisme del sector serveis a Balears, un sector més diversificat que a d'altres economies regionals.

En aquest sentit el turisme es confirma com el principal actiu de l'economia balear perquè avui per avui la despesa en oci i lleure a les economies desenvolupades es va convertint en una necessitat bàsica. Aquesta afirmació és compartida per gairebé la totalitat dels experts que es dediquen a analitzar el turisme de masses. Però, com és evident, això no ens pot instal·lar en el cofoisme, a pensar que l'activitat turística per si mateixa és capaç de refermar totes les seves fortaleses, que són moltes. En aquest respecte, l'acció del Govern ha d'anar encaminada conjuntament, amb els agents econòmics i socials, a aportar major dinamisme, a esperonar la innovació i a consolidar el lloc que ocupa Balears en els mercats internacionals.

Val a dir que existeixen problemes clars en l'escenari internacional que poden afectar seriosament l'economia turística. Segons la Comissió Europea, els principals mercats emissors de turistes cap a Balears, Gran Bretanya i Alemanya, experimenten en aquests moments contraccions en el seu creixement econòmic, contraccions avaluades entorn de -0,5%. Estam parlant, per tant, d'economies que es poden trobar en recessions tècniques ben aviat. Però cal dir que aquesta situació l'hem viscuda d'altres moments, en conjuntures precedents, sense que es produís un efecte de dimensions consemblants a l'esfera turística.

Quant al mercat espanyol, el tercer gran mercat per al turisme balear, hem de tenir en compte l'alentiment de la demanda nacional. El motiu principal és que les dues partides fonamentals, consum i inversió, tenen una clara tendència a la baixa. El consum de les llars es contreu, pel deteriorament de la confiança i la reducció de la renda disponible, que són fruit del debilitament del mercat laboral, l'enduriment de les condicions de finançament i l'encariment de determinats productes, com ara el petroli i els aliments. La inversió en capital fix cau, principalment a causa de la minva de la inversió en construcció, i en menor mesura per la pèrdua de dinamisme de la inversió en béns d'equipament i altres productes. En vista a l'any 2009 s'espera que ambdues partides es desaccelerïn encara més, tot i que només la inversió pugui arribar a taxes de creixement negatives, arrossegades per la contracció immobiliària.

En el mercat laboral, l'evolució de l'ocupació es presenta en sintonia amb l'activitat econòmica. Per al conjunt del 2008 s'espera que la creació d'ocupació davalli fins al 0,2%. I per al 2009 que ho faci fins al -0,5%. Quant a dades d'atur per al 2008 es preveu que la taxa d'atur augmenti fins pràcticament el 10,4% de la població activa, de l'enquesta de població activa. I per al 2009 s'enfili fins al 13%.

L'evolució de la inflació ha mantingut un camí alcista, iniciat a mitjans del 2007, a causa, ja ho saben, de l'escalada dels preus del petroli i de les matèries primeres alimentàries. Emperò hem de dir que aquest procés s'ha trencat, augurat per reduccions significatives en el consum i per una caiguda de la demanda. Els preus de l'energia s'han ajustat, la qual cosa sembla confirmar un punt d'inflexió de l'evolució alcista dels preus. Sens dubte, senyores i senyors diputats, aquesta és una molt bona notícia, sempre i quan no es caigui en processos dràstics de deflació.

En aquest marc l'economia de les Illes Balears segueix el mateix patró de comportament que la resta d'economies europees, amb pèrdua progressiva de dinamisme. La reducció en l'activitat de la construcció, que ja avançaven els indicadors del 2007 i que feren que nosaltres corregíssim a la baixa el creixement econòmic esperat per a l'any 2008, s'ha materialitzat, i es preveu que s'accentui la caiguda el 2009, arribant al -2%.

Les dificultats del sistema financer, agreujades per l'entorn internacional, han endurit les condicions de finançament, cosa que ha afectat l'activitat, tant des del punt de vista de la demanda, com de l'oferta.

El sector industrial suavitza el creixement en 6 dècimes respecte de 2007 i se situa en un 0,9% per a 2008; i un 0,5% per al 2009. L'energia presenta un comportament a l'alça destacat i manté l'evolució positiva dels darrers anys. Per altra banda, l'activitat manufacturera i la fabricació de materials per a la construcció mostren un perfil clarament a la baixa i redueixen el nombre d'afiliats a la Seguretat Social. La situació econòmica dels principals països importadors dels productes de les Balears, principalment Alemanya i França, influiran en l'evolució futura de la indústria.

Els serveis representen un 81,7% del valor afegit brut de les Illes Balears i han palesat enguany una evolució molt semblant a la del 2007. Si bé es detecta una lleugera disminució en el nombre de viatgers, els ingressos hotelers mantenen un camí creixent, segons les variables calculades per l'Institut Nacional d'Estadística. Els serveis no turístics mostren una evolució a la baixa, cosa que fa que el creixement estimat per al 2008 se situï per davall del 2007. Per al 2009 la previsió de creixement del sector serveis pensem que serà entorn a l'1,2%.

D'aquest panorama de l'economia de les Illes, les dificultats per les que passa el mercat laboral és l'aspecte més preocupant. Hem vist durant l'any en curs la desacceleració de l'afiliació a la Seguretat Social, especialment a partir del mes de març i l'augment de la població aturada. No obstant això, cal subratllar dos elements importants si es comparen amb la resta de l'Estat. En primer terme la taxa d'atur de Balears, que es situa 2 punts per davall de la mitjana espanyola, i en segon lloc les taxes d'activitat total i d'ocupació de les Illes que continuen sent les més elevades de l'Estat.

Senyores i senyors diputats, presentam un panorama realista de l'evolució econòmica, en funció de les dades disponibles. Accentuem un creixement econòmic molt modest per al proper any. Avançam que entrarem en un any de dificultats i incerteses i al mateix temps, anunciam, com estan fent tots els governs del món, que les previsions fetes es podran variar, com ha succeït

enguany, en funció del desenvolupament, incert a hores d'ara, de la crisi econòmica. Davant aquesta situació i amb aquest exercici, repetesc, de realisme econòmic, presentam en aquesta cambra uns pressuposts pensats per combatre justament la crisi, com un element d'estabilitat, com un factor de confiança. Tres factors essencials en vull destacar.

Primer, malgrat el delicat escenari econòmic que acabo de dibuixar, hem fet un important esforç per mantenir el volum absolut de les inversions que representen el 2,56% del PIB de les Illes Balears. Parlam de 732 milions d'euros, en termes absoluts.

Segon, continuam amb l'impuls de les polítiques socials que suposen el 66% del pressupost. Això significa que 2.350 milions d'euros es destinaran l'any 2009 a actuacions socials, educatives, sanitàries, d'habitatge i d'ocupació.

Tercer, feim una aposta ferma pel transport públic, centrat especialment en inversions ferroviàries a Mallorca i en l'estímul de l'esmentat transport públic a les illes de Menorca i Eivissa amb més dotacions econòmiques, però no només serà el Govern l'encarregat de dur a terme aquesta política, sinó que comptam amb l'acció dels consells insulars. Precisament, les transferències dels consells insulars creixeran un 13,45%, la qual cosa els permetrà un major marge de maniobra per a l'execució de les seves competències.

Per poder dur a terme aquesta política ha estat necessari recórrer a un major endeutament fins arribar a 662 milions d'euros en unes coordenades de crisi econòmica amb caigudes d'ingressos per part de les administracions públiques, aquestes tenen si més no tres instruments bàsics d'actuació si es volen mantenir -repetesc- polítiques públiques inversores: primer, l'augment de la pressió fiscal, segon, l'atenuació de les despeses corrents i tercer, la utilització del deute públic en totes les caucions necessàries.

Senyores i senyors diputats, ens hem decidit clarament per utilitzar la política fiscal en el sentit progressiu i no regressiu, mitjançant un decret recentment aprovat i un projecte de llei que aviat es discutirà en aquesta cambra, hem apostat per retallar la pressió fiscal sobre col·lectius vulnerables i sobre empreses familiars amb un estalvi fiscal que hem xifrat en 57 milions d'euros. Contribuirem per tant a aportar liquiditat a aquells sectors socials amb majors dificultats i al conjunt de les empreses familiars, però, a més a més, el pressupost recull un esforç tangible pel control de les despeses de funcionament de les conselleries, un 2,5% de retall, i ho fa sabent que, per exemple, l'aplicació de determinades polítiques, com ara la llei de dependència, incideix de manera directa en el creixement de l'esmentada despesa. La utilització del deute públic es fa justament en uns moments en què el concurs de l'activitat pública és més necessari.

Senyores i senyors diputats, fer créixer el deute en època de bonança econòmica quan el teixit privat estira de l'economia, quan es produeixen taxes de creixement econòmiques superiors al 3%, suposa una imprudència financera de primera magnitud, es crema l'estalvi i la capacitat de maniobra per a temps pitjors. És un tema absolutament de manual, però fer servir el deute públic en una època de contracció econòmica quan les activitats privades són anèmiques i existeixen pulsacions molt febles en l'economia de mercat constitueix un exercici de responsabilitat política que fan servir tots els governs, tots i de tot signe polític avui al món. La invocació a una reducció de despesa pública, que escolt molt sovint per boca d'alguns receptors "neocons", invocació que sol provenir de les mateixes persones i de formacions conservadores concretes, no faria més que agreujar, al meu parer, el problema econòmic actual.

Tant és així que economistes insignes de tall netament liberal com Robert Solow, Premi Nobel i un dels gegants teòrics de l'escola de Chicago, han assenyalat de manera inequívoca i comentant la crisi actual que quan el mercat lliure descarrila cal intervenir per redreçar-lo per part de les administracions, "amb les polítiques anticíclics -i ho cito textualment- que pertoquin", ni més ni pus que el que han manifestat molt recentment el president de la Reserva Federal i el governador del Banc d'Espanya en una línia interpretativa consemblant, a les argumentacions publicades en articles molt recents de caire editorial a les planes de *The Economist*, la capçalera de la difusió de les teories liberals en economia.

Sobre el punt del deute he de dir que el nostre compromís, el qual figura dins la llei de pressupostos que avui defens, és incorporar els recursos procedents del nou model de finançament autonòmic a amortitzar deute, tot just en el decurs de l'exercici 2009. Pensam que és una mesura de racionalitat que contribueix a no maquillar els ingressos amb partides fictícies com passava no fa massa temps i que palesa el sentit de transferència i rigor dels comptes públics.

Passam justament al capítol d'ingressos en el projecte de pressupostos. Pel que fa a la recaptació de tributs com l'IVA, l'IRPF, impostos especials, el que es recull al pressupost és l'estimació que de la recaptació en fa el Ministeri d'Economia i Hisenda. En aquest sentit, les seves estimacions, les fa en base a l'evolució de la liquidació de l'any en curs, és a dir, l'any 2008. Per tant, aquesta estimació podria ser revisada a la baixa atès que les liquidacions han començat a presentar una evolució precisament a la baixa a partir del tercer trimestre del 2008, però, si es dona aquesta situació, també s'ajustaria a la baixa el Fons de suficiència de la comunitat autònoma.

Pel que fa a l'IRPF cal tenir en compte que l'increment dels ingressos conté primer, l'estimació que fa el Ministeri d'Economia i Hisenda, segon, la bestreta derivada de l'acord de la Segona Conferència de Presidents, si bé aquest any 2008 no s'han rebut les estimacions per a l'any que ve, no indiquen que no s'hagin de rebre, tercer, la liquidació de l'exercici 2007. Les nostres estimacions són que la liquidació d'ingressos el 2007 per a l'IRPF encara estaran per sobre del pressupostat, i això es veurà a la liquidació del sistema de finançament.

Pel que fa a la recaptació de tributs cedit, successions i donacions, transmissions patrimonials, actes jurídics documentats, l'estimació que s'ha fet és netament conservadora, baixista, per recollir l'efecte que l'actual situació que he descrit abans al mercat immobiliari té sobre la recaptació dels impostos lligats a aquest sector. Sobre l'impost de patrimoni, desapareix com a partida única perquè està prevista la seva extinció el 2009. Igualment, en base al principi de lleialtat institucional recollit a l'Estatut, es preveu que la comunitat autònoma rebi una compensació per desaparició d'aquest impost. Aquesta possible partida, estimada en base a l'evolució de la recaptació durant el 2008, està recollida al capítol 4 dels ingressos.

Pel que afecta l'assignació de recursos, com ja saben, totes les conselleries han presentat en la comissió corresponent el desglossament de les previsions pressupostàries pel 2009, només a tall simplement de recordatori apuntaré alguns elements destacables. La conselleria encarregada de coordinar l'acció del Govern és la de Presidència, gestionarà un pressupost de 97,7 milions d'euros, un 3,6% més que l'any anterior. Aquesta conselleria avançarà en el desplegament normatiu del text estatutari impulsant i coordinant tant processos de revisió de la legislació vigent, per tant d'adequar-la a la nova redacció estatutària, com processos d'adopció de noves disposicions legals. També des d'aquesta conselleria es coordinaran i faran seguiment de l'aplicació dels programes a partir dels quals s'han dissenyat aquests pressupostos, com per exemple el Pacte per la competitivitat i els acords sectorials signats.

Una altra àrea important per aquest govern és la Conselleria de Turisme, per aquest motiu aquest centre gestor està entre els que experimenten un creixement més significatiu, concretament un 7,3% respecte al 2008, gestionarà 74,6 milions d'euros. El principal repte d'aquesta conselleria serà el recentment creat Consorci per a la millora de les infraestructures turístiques en el qual es compta amb l'acord d'associacions hoteleres i d'oferta complementària.

Continuant amb els centres gestors destinats a ordenar i dinamitzar els sectors productius, la Conselleria d'Agricultura i Pesca gestionarà un pressupost de 71,4 milions d'euros, que és un 3,8% superior al de 2008. Si hi afegim el volum de recursos que es gestionen des de les empreses públiques adherides a aquesta conselleria, el total pressupostari destinat a Agricultura i Pesca supera el 114 milions d'euros. Gràcies a les ajudes públiques per a inversions, a Menorca es podran dur endavant actuacions mediambientals lligades a la reserva de la biosfera, ramaderes i de gestió del territori, entre altres. A Eivissa i Formentera, el manteniment del paisatge rural serà una de les referències principals per a aquesta conselleria amb l'aplicació de mesures, així com el seu teixit de pagesos que conreen petites dimensions territorials. A Mallorca, el manteniment del paisatge, els marges i l'entorn dels olivars seran beneficiaris dels programes d'actuació de la Conselleria d'Agricultura i Pesca. Pel que fa precisament a la pesca, una actuació que es reforçarà enguany serà l'avaluació dels estocs pesquers i la gestió de les reserves marines.

Quant a les actuacions del Govern dirigides al sectors de comerç i indústria gestionades per la Conselleria de Comerç, Indústria i Energia, cal dir que enguany manté el seu volum de recursos amb 55 milions d'euros. Entre les actuacions més destacades d'aquesta conselleria destaca la posada en marxa del Pla estratègic de la indústria de les Illes Balears basat en l'anàlisi en profunditat de sectors i empreses concretes, illa per illa, per ajustar al màxim propostes de futur útils per a aquests sectors. Així mateix s'engegarà la línia de subvencions als sectors del comerç, indústria i serveis sobre interessos dels préstecs de circulat d'1 a 5 anys.

Totes aquestes actuacions dirigides a donar impuls a la competitivitat del nostre teixit productiu han de ser reforçades amb una política de ciència, tecnologia i innovació i això passa per un creixent protagonisme d'aquestes polítiques que permetin que el nostre model econòmic sigui més ric en capital social i humà. Aquest compromís queda palès en aquest pressupost amb més de 64 milions d'euros dedicats a l'àmbit de l'R+D+I, pràcticament un 8% més que al 2008 i amb un creixement de la partida destinada a la Universitat de les Illes Balears de gairebé un 10% que fa arribar als 65 milions d'euros el pressupost de la nostra universitat.

La principal coordinadora de les polítiques d'I+D+I és la Conselleria d'Economia, Hisenda i Innovació amb un volum de recursos de 69 milions d'euros, el 5% superior a la de l'any 2008. L'any 2009 es posarà en funcionament el nou Pla de la ciència, tecnologia i innovació 2009-2012, es preveu que el Govern l'aprovi en les properes setmanes.

Les actuacions previstes d'aquesta conselleria en el camp de la innovació s'han dividit en eixos, destaca sobretot l'eix d'innovació empresarial amb actuacions clares en polítiques de clústers, el desenvolupament d'infraestructures de serveis a les empreses i accions dirigides al desenvolupament i consolidació de noves empreses. En aquest darrer eix, precisament, el d'aquesta innovació empresarial, el centre referencial és el Parc Bit, que gestionarà 7,5 milions d'euros l'any 2009. L'any vinent hi haurà treballant al Parc Bit, entre d'altres centres i empreses, dos nous centres de recerca, el de Microsoft per a la innovació en tecnologia aplicada al turisme, única al món, i el Centre d'observació costanera.

Un altre element a destacar és la creació de la nova agència tributària de les Illes Balears. Aquest òrgan, amb un règim jurídic i pressupost propi, es crearà en compliment de l'article 133 de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears i serà l'encarregat de la gestió, liquidació, inspecció i recaptació dels tributs que li pertocuen.

La Conselleria d'Interior té un pressupost de 22,3 milions d'euros. Hi destaquen tres projectes importants: el Servei de Meteorologia, consistent en un servei propi que complementarà el que ofereix l'Agència Estatal de Meteorologia per tal de conèixer millor aspectes científics i tècnics necessaris per entendre millor el clima i els seus efectes a les nostres illes; la renovació del parc mòbil de les policies locals segons els convenis que es firmaran al llarg del proper any i, finalment, el desenvolupament del Pacte sindical 2008-2011.

Quant a la Conselleria de Medi Ambient, el seu pressupost per a l'any 2009 és de 126 milions d'euros. Aquesta quantitat suposa un increment del 3,74 superior respecte a l'exercici anterior. Els eixos bàsics d'actuació d'aquesta conselleria són la realització d'infraestructures d'interès general per a la ciutadania i la millora de les zones naturals de les Illes Balears. Per tal de garantir la bona gestió dels recursos hídrics es preveu una important inversió en la construcció de canalitzacions d'aigua potable, destacant la canalització de l'eix central de Mallorca, les interconnexions i la dessaladora a l'illa d'Eivissa. En el ports de les Illes Balears hi ha prevista una inversió de 36 milions d'euros que, bàsicament, es destinaran a l'acabament del dic de Ciutadella, l'estació marítima i el port interior de Cala'n Busquets.

Passant a les conselleries amb més fort contingut social, començam per la Conselleria d'Afers Socials, Promoció i Immigració. Hem de destacar l'important esforç pressupostari que feim l'any vinent per desenvolupar la Llei de dependència. La conselleria gestionarà 124 milions d'euros, un increment del 15,3% respecte al 2008. L'atenció al menor constitueix així mateix un dels eixos bàsics de les prioritats pressupostàries d'aquesta conselleria. En aquest sentit, es millorarà l'atenció dels infants que pateixen problemes d'abusos sexuals a la nostra comunitat, mitjançant iniciatives com la formació de professionals per a l'adaptació preventiva de possibles casos d'abusos sexuals.

En relació amb l'Institut Balears de la Dona, aquest organisme posarà en marxa un protocol d'atenció a les víctimes de violència de gènere, a més, s'iniciaran noves infraestructures dintre del conveni amb el Govern dirigides a pal·liar el dèficit dels centres de dia que existeixen a les illes i de forma molt important a la ciutat de Palma.

La conselleria amb el major volum de recursos pressupostaris és la de Salut i Consum, arribarà al 2009 amb 1.254 milions d'euros, un 5% més que l'any anterior. L'Àrea d'Atenció Primària disposarà de 175,5 milions durant l'any 2009, la qual cosa significa el 14,28% del pressupost del Servei de Salut i un augment del 12% en relació amb el 2008.

Quant a l'atenció sociosanitària a Mallorca l'empresa GESMA està en procés de reconvertir l'Hospital General en un centre sociosanitari, la qual cosa permetrà dotar per primera vegada la xarxa sanitària pública d'unitats de llarga durada i d'un hospital de dia amb 30 places. A Menorca en els propers mesos es completarà el mapa sociosanitari amb la proposta de reconversió de l'antic hospital Verge del Toro i cal recordar que, amb el futur nou parc hospitalari de Can Misses, es disposaran de llits sociosanitaris necessaris per a aquesta illa.

La Conselleria abordarà en aquest sentit la dotació de noves infraestructures com la del nou hospital de Can Misses. A l'espera de disposar del solar, la Conselleria de Salut ha avançat ja feina, entre d'altres escomeses ha elaborat el pla funcional, ha convocat el concurs d'idees i ja disposa d'un avantprojecte respecte d'això.

Quant a inversions en nous centres de salut, Atenció Primària destinarà 16,5 milions d'euros al Pla de millora per eliminar barreres arquitectòniques i facilitar l'accés als centres a més de desenvolupar un pla de manteniment. Al 2009 hi haurà 29 centres a unitats bàsiques de salut, nous o amb millores significatives. Al mateix temps la conselleria té una preocupació centrada també en tot el que afecta les tecnologies d'informació i comunicació, la qual cosa situa la nostra sanitat pública a capçalera a nivell de l'Estat d'aquest tipus de tractament. En concret, al 2009 la conselleria invertirà 21,8 milions d'euros en aquest tipus d'actuacions.

A la descripció de les actuacions en matèria social i sanitària continua ara la política d'habitatge, una de les grans prioritats del Govern per al 2009 i que dirigeix la Conselleria d'Habitatge i Obres Públiques, el seu pressupost, 103,173 milions d'euros. Destaca el fet que l'Institut Balear de l'Habitatge incrementa un 58,8% el seu pressupost, amb la qual cosa el 2009 gestionarà un total de poc més de 100 milions d'euros en una conjuntura econòmica en la qual el sector de la construcció necessita el suport institucional mitjançant la dinamització de l'obra pública.

Quant a les actuacions en obres públiques, competència d'aquesta conselleria, cal explicar que gràcies a la gestió duta a terme al llarg del 2008 per liquidar el deute heretat de carreteres, el pressupost en aquest concepte ha baixat un 41%. S'ha complert, doncs, l'objectiu de finalitzar i liquidar gran part de les obres pendents dels anys 98 i 2004. D'aquesta manera s'han pogut transferir les carreteres finalitzades i pagades al Consell Insular de Mallorca, titular de les competències en aquesta matèria. També s'han finalitzat les obres de les autovies d'Eivissa, encara que resten pendents projectes de solució dels sistemes de drenatge.

L'altre conselleria de caràcter eminentment social és la d'Educació i Cultura que destinarà el 2009, 850 milions d'euros a la gestió de diferents departaments. Una quantitat que suposa un increment del 6% en relació amb l'any anterior. Dins l'objectiu d'avançar cap a l'èxit escolar i personal del nostre alumnat els pressupostos es destinen a tota una sèrie de programes com són el Pla de suport de lectoescriptura, impulsat per l'Institut per a la convivència i l'èxit escolar, els programes de qualificació per... professional inicial i el Pla d'acollida, integració i reforç educatiu.

Entre les iniciatives i programes per incrementar la qualitat tant d'ensenyament com de la situació de les famílies amb infants en edat escolar destaquen el Pla de primera infància de 6 milions d'euros, finançat al 50% entre el Govern i l'Estat. Aquest pla inclou entre altres iniciatives la creació de noves places d'escoleta per a infants d'entre 0 i 3 anys. Totes aquestes actuacions es veuen reforçades amb programes de formació del professorat, així es destinaran 5,5 milions d'euros per garantir la preparació específica del col·lectiu de docents.

En matèria d'infraestructures educatives l'any vinent la conselleria donarà continuïtat, amb fórmules de finançament, al Pla d'infraestructures educatives 2008-2009 presentat pel president i la consellera el passat mes de febrer. Pel que fa a infraestructures universitàries, s'ha previst una inversió total de 9,7 milions d'euros que es distribuïran entre el Centre de Tecnologies de la Informació i l'edifici d'infermeria i fisioteràpia.

Quant a la Conselleria de Treball i Formació, gestionarà, juntament amb el SOIB, un pressupost de gairebé 107 milions d'euros, un 7,5% que el 2008. Des d'aquesta conselleria les polítiques actives d'ocupació tenen en moments de crisi econòmica un paper molt important. Així s'estableix un conjunt de mesures actives amb l'objectiu de crear nous llocs de feina per a persones inactives, amb una incidència especial cap a la integració de persones que pertanyen a col·lectius amb dificultats per accedir i mantenir-se en el mercat laboral. Al mateix temps es potenciarà l'Observatori del Treball de les Illes Balears.

Passant a la descripció dels pressupostos de la Conselleria d'Esports i Joventut, aquests arribaran a 37,57 milions d'euros, la qual cosa suposa un increment del 39,9% respecte del 2008. Aquest augment és degut principalment a una major aportació per afrontar les dificultats pressupostàries derivades de la gestió anterior en el Consorci Turisme Jove, Palma Arena i Fundació Illesport. A l'àmbit de la joventut, l'important pes d'aquest col·lectiu dins la societat balear fa necessari un pla integral de mesures i actuacions dirigides a millorar la seva qualitat de vida; així, en col·laboració amb la resta d'administracions i conselleries, es desenvoluparà el Pla Jove, que de forma transversal pretén entroncar amb les diferents polítiques de joventut que ara s'apliquen. Una altra línia d'actuació és el suport a l'esport en edat escolar a través de l'organització de jocs escolars, inversió en obres per a centre de tecnificació, organització de finals balears, etc. Finalment es desenvoluparà un pla d'instal·lacions esportives de les Illes Balears, que continuarà un inventari real i actualitzat i definirà les mancances i les oportunitats.

Per últim un fort creixement pressupostari és el que experimenta la Conselleria de Mobilitat i Ordenació del Territori. El pressupost que gestionarà aquesta conselleria és de 135 milions d'euros; suposa un 37%, pràcticament un 37%, respecte de l'any 2008. Una de les seves prioritats és potenciar un transport públic sostenible i a l'abast de tothom, i una de les vies per aconseguir-ho és la col·laboració interinsular; el consell de Menorca, el d'Eivissa i el de Formentera varen assumir com a pròpies totes les competències executives i de gestió en matèria de transport per carretera que no excedeixin el seu àmbit territorial. Així i tot, i com a conseqüència de les mancances que a les Illes s'han detectat a l'àmbit territorial en matèria de transport públic de viatgers per carretera, s'han signat convenis de col·laboració per un termini de 5 anys. En el cas de Menorca i Eivissa aquests convenis arriben a 450.000 euros, i a Formentera a 70.000. Però a més cal dir que a la secció 32 del pressupost es consignen sengles partides de 1,5 milions d'euros cadascuna per a Menorca i Eivissa, de manera que l'aposta pel transport públic del Govern en aquestes illes multiplica per 5 l'assignació pressupostària que hi havia el 2008.

Amb l'aposta ferma d'aquest govern pel transport ferroviari, Serveis Ferroviaris preveu l'inici de projectes importants a partir de la signatura de l'acord del conveni en matèria de ferrocarril per valor de 443,5 milions d'euros; això marca, al nostre parer, un abans i un després a les inversions en tren en el nostre territori. Cal dir en aquesta conselleria, en el marc de la seva gestió, que el 2008 ha hagut de fer front a una important despesa d'uns 28 milions d'euros per resoldre les deficiències de soterrament i la línia metropolitana. Aquesta línia i aquest sistema estan ara en condicions d'oferir un servei eficient i segur.

Aquesta, senyores i senyors diputats, és l'aposta del Govern: més inversió productiva de l'ordre dels 732 milions d'euros el 2009 en recursos propis, als quals s'han d'afegir 421 milions que invertirà l'Estat a Balears en el decurs del 2009, un sumatori, per tant, d'uns 1.200 milions d'euros d'inversions directes i indirectes que pensam que afectaran en positiu el nostre teixit productiu. Es tracta d'un esforç capital que es fa en condicions difícils, quan el món travessa -ho tornam a repetir- una de les crisis econòmiques més importants des de la postguerra, i el Govern de les Illes Balears ho vol fer amb aquesta nítida política inversora, l'Administració pública entesa com a palanca de creixement en context de crisi de l'activitat privada i amb una idea clau, essencial al nostre parer: la idea de "governança" en la gestió dels béns públics, "governança" que significa complicitat amb els agents econòmics i socials, complicitat rubricada en set acords econòmics de gran transcendència que tenen la seva translació en el pressupost 2009 a partir dels resultats de les mesos que emanen del Pacte per la competitivitat, un pacte, vull recordar-ho, senyores i senyors diputats, que es posà en marxa el mes de setembre del 2007, quan ja s'albiraven signes d'alentiment a la nostra economia.

"Governança" significa consens i adequació de les mesures a l'entorn que vivim; per això les 13 mesures anunciades pel president el passat 29 de juliol han comptat amb les aportacions explícites de sindicats i d'empresaris i demostren al nostre entendre una mostra més d'exercici de realisme econòmic i de fugir de paraules buides de contingut. I "governança", senyores i senyors diputats, significa també transparència i responsabilitat en l'execució dels recursos públics; ens podem equivocar, podem anar errats en les nostres pràctiques quotidianes, però el que no pot ser és la frivolitat en la despesa, l'opacitat en els comptes públics, els maquillatges comptables i les gestions que, si més no, són presumptament boiroses, fregant la legalitat o fins i tot ultrapassant-la.

Un apunt final: el Govern ha parlat i parla en aquest escenari de dificultats, de canviar el model de creixement, i se'ns ha comentat en aquesta mateixa cambra que caldria especificar molt millor el que volem dir. Pensam que aquest projecte de llei de pressupostos per al 2009, juntament amb l'execució del 2008, incideix en una línia precisa; l'estructura econòmica s'ha d'encaminar a desenvolupar a les nostres illes activitats que diversifiquin el nostre sector terciari cap a treballs de caires més quaternari i quinari, amb apostes fermes pel capital humà i per activitats de major valor afegit. El pressupost 2009 recull aquestes iniciatives, aquestes inquietuds; hi ha més recursos per a la investigació, hi ha més recursos per a la Universitat, hi ha més recursos per a processos de formació, hi ha més recursos per a polítiques socials que alhora poden generar nous nínxols

d'ocupació, hi ha més apostes per la innovació amb sinergies comprovables amb el teixit empresarial. La dada ja no és merament teòrica o abstracta: segons l'anàlisi *input-output* de l'economia balear, les aportacions econòmiques que descansen sobre tecnologies de la informació i comunicació i processos innovadors suposen ara mateix el 6% del Producte Interior Brut de les nostres illes, una dada importantíssima que perfila una forma de créixer que estam esperonant des del Govern més respectuosa amb l'entorn i que descansa sobre dos eixos cabdals: el primer, la forta competitivitat del nostre sector turístic, amb un model de sol i platja que té potents avantatges comparatius i, el segon, la necessitat de facilitar la reorientació del sector de la construcció, on han d'arrelar igualment processos innovadors.

Senyores i senyors diputats, les administracions no poden fer dirigismes ni intervencionismes barroers que vagin en contra de les pulsacions clares dels mercats, però en etapes com la present la funció del sector públic és contribuir al fet que el mercat funcioni millor i que els agents econòmics s'adaptin en millors condicions a les seves realitats, que a hores d'ara són severes, amb aquesta idea, com dèiem, potent i social de "governança", de col·laboració amb el món empresarial i sindical. En definitiva, en un context internacional de crisi econòmica pensam que en l'actual situació de la comunitat autònoma aquest projecte de pressupostos és realista i servirà com a eina fonamental per acurar les dificultats que es presentaran en els propers mesos.

Moltes gràcies per la seva atenció.

(Aldarull a la sala)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Manera. Acabada la intervenció del conseller, passam a la defensa de l'esmena a la totalitat presentada pel Grup Parlamentari Popular, i intervé el Sr. Fiol per defensar-la.

EL SR. FIOI I AMENGUAL:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, deia l'enyorat Lluís Carandell en aquell inoblidable llibre *Se abre la sesión* que es trobava el Sr. Antoni Maura..., "*combatiendo en una ocasión don Antonio Maura el presupuesto presentado por el gobierno Romanones, el orador se detuvo en el análisis de una partida de 17 millones de pesetas, cuyo destino no estaba claro. Con su inimitable estilo parlamentario, don Antonio decía: 'Veamos qué va a ser de esos 17 millones aunque no sea más que para despedirnos de ellos'*".

Permetin-me que comenci amb aquesta anècdota per saludar la intervenció del conseller, a qui aprecio dues virtuts desconegudes fins ara: primer, la d'apuntar millor, perquè ha intentat apuntar millor i que el tret no sigui tan desviat com va ser el de l'any passat; jo crec que s'ha aproximat més a la realitat en l'anàlisi econòmica del que hi ha, encara que discrep, com diré més endavant i crec que no l'ha encertada, però s'ha aproximat més. I, llavors, una segona virtut, que és l'ús del condicional; el condicional ha salvat moltes vides, per tant si hem de modificar els ingressos pressupostaris la culpa és de

Solbes, no és nostra; es pot endeutar si hi ha una època de dificultat, però no si el Govern de Madrid no finança les inversions necessàries. Això és utilitzar el condicional i de qualque manera també posar-se la bena abans de la ferida, com es diu habitualment.

Però deixin-me que expliqui que la meua intervenció, obligatòriament breu -15 minuts i si la presidenta me'n deixa algun més, molts pocs-, consisteix d'un primer plantejament de quina és la situació segons el nostre parer, quins són els pressupostos que es presenten avui, una anàlisi d'ingressos i despeses, una anàlisi més detallada d'algunes qüestions que exemplifiquen que per a nosaltres no són uns bons pressupostos i per tant mereixen la seva devolució, la fonamentació en una sèrie de receptes produïdes per nosaltres mateixos i per gent que pensa més o manco com nosaltres per esmenar aquests pressupostos i per convidar-los a fer uns pressupostos distints, i en definitiva una sèrie de conclusions que justificarien també aquesta devolució.

Perquè efectivament, com deia al meu començament, vostè va venir aquí l'any passat, quasi quasi dia per dia, va fer un pronòstic, ja ho hem comentat qualque vegada, però vostè va dir -s'ha de reiterar perquè tothom ho sap i queda molt clar- que el conjunt de l'economia balear es troba en un escenari econòmic de fortlesa, fortlesa de l'economia de les nostres illes definida per uns indicadors que conviden a un concepte que vostè va dur aquí com a concepte nou, almenys per a mi, de tranquil·litat institucional. Llavors va parlar, entre moltes altres coses que ara no contarem, del menor impacte de la crisi immobiliària a les Illes Balears, i va utilitzar un terme misteriós que llavors hem sabut el que volia dir: suau aterratge del sector immobiliari; tanta sort que l'aterratge del sector immobiliari de les Illes Balears ha estat suau, perquè si hagués estat un aterratge forçós no sé com ens hagués anat.

En definitiva vostè va venir aquí, va fer un pronòstic, va dir entre altres coses que creixeríem un 2,8, un 2,8 va dir l'any passat per aquest temps, i efectivament els fets, com més endavant veurem, l'han desmentit d'una forma ben notable i que s'ha de ressaltar. És veritat, vostè en això s'ha posat la bena davant la ferida, que l'escenari que hem tengut durant tot l'any no era segurament previsible en els termes en què s'ha produït avui fa un any, això li ho reconeixem, com li reconeixem que ni vostè, ni el president ni els consellers no són els culpables de la crisi econòmica. Nosaltres no hem dit mai això, ni ho direm ni ho varem dir fa un any, però fa un any ja li varem dir aquí que venir amb un creixement d'un 15%, com va venir l'any passat, no era adequat als temps que venien, i efectivament no ho ha estat; i ja li varem dir també, i ho record molt bé, que aquest creixement que vostè plantejava no seria possible, i miri de quina manera l'ha hagut de corregir. Per tant, en fi, jo li he de dir que el seu ull clínic en aquest sentit no va ser massa encertat, tot i que és ver que llavors els esdeveniments s'han precipitat; però també s'han precipitat després que vostè fes els pressupostos, perquè vostè va fer els pressupostos el setembre i l'octubre varen passar coses que estaven totalment imprevistes i que també conviden a una revisió d'algun dels conceptes que avui vostè aquí ha explicat.

I abans de passar a aquesta anàlisi pressupostària, deixi'm dir molt breument que hi ha hagut una actitud que vull contar avui aquí perquè no em pareix certament de rebut, que és la cooperació que el Partit Popular ha intentat tenir en aquesta qüestió pressupostària i amb la qual sincerament no hi ha hagut vertadera possibilitat. Jo he pres unes notes per recordar quina era tota aquesta història de les mesures fiscals i de la cooperació pressupostària. El 29 de juliol el Sr. President va venir aquí i va explicar tota una sèrie de mesures, i jo crec que la resposta per part de la nostra presidenta va ser correcta, de mans esteses, de possibles cooperacions. Posteriorment dia 10 de setembre del 2008 hi va haver una reunió en el Consolat de la Mar a la qual jo vaig assistir acompanyant la presidenta i altres persones, on el president em va indicar que seríem convidats a participar a qualche reunió prèvia per intervenir, per decidir, per opinar, si més no, de la cooperació de la formació d'aquests pressuposts, reunió que mai no es va produir. S'han de dir les coses com són, això és així i si no és així que qualcú em desmenteixi, però sé ben cert que no ho faran perquè no és així.

Dia 11 d'octubre es publica el Decret Llei. El Decret Llei, en el debat de convalidació ja ho vàrem dir però ho volem tornar a dir, el Decret Llei és una llei d'acompanyament encoberta, una llei d'acompanyament com un piano. Vostè podrà dir, i tindrà raó, que altres vegades s'emprava aquesta llei d'acompanyament per dur en aquest debat coses que no corresponien; és cert, jo li reconec que això no es va fer bé en moltes ocasions, però això no justifica que no es faci una llei d'acompanyament. És a dir, la solució perquè la llei d'acompanyament no sigui un calaix de sastre no és que no hi hagi una llei d'acompanyament; ho podria ser si no hi hagués cap mesura fiscal, però si llavors no du llei d'acompanyament i fa un decret llei, caram! -i ja se'ns n'anuncia un altre, per cert, del qual llavors parlaré si tenc temps-, caram!, quina manera de presentar les coses. I en definitiva hi ha una conversació a darrera hora que permet que el sentit comú mínimament imperi i que aquest decret llei, llavors a la seva tramitació, es pugui tramitar com una llei i farem les esmenes que ens pareixen oportunes a partir de la setmana que ve, que és quan acaba el termini.

Per tant ens trobam amb aquesta situació quan encara s'intenta una darrera reunió, que és la setmana passada, no vull deixar de dir-ho, on se'ns diu expressament que qualsevol intervenció parteix de no esbotzar -és la paraula que emprà el Sr. Conseller- els nombres del pressupost. Bé, per tant no importa que parlem de res, no hi ha res a fer i no hi ha res a dir. Però vull deixar constància que l'actitud del Partit Popular, del Grup Parlamentari Popular, sempre ha estat de mans obertes i de cooperació i de disposició, i naturalment aquesta esmena a la totalitat és obligada quan ha estat impossible ni tan sols mantenir cap tipus de conversació adreçada a poder pactar aquests pressuposts. Llavors parlaré, si tenc temps a la rèplica, d'algunes crítiques que hem de sentir de com es rebutjarà o com es podrà aprovar aquesta esmena, si és que s'aprova o si és que es rebutja perquè, vaja, hi ha alguna coses que no són de rebut.

Però anem, per favor, als pressuposts, senyores i senyors diputats. El diagnòstic és equivocat per diverses raons. La primera: vull negar, Sr. Conseller, el suposat caràcter social; el pes de la despesa social en el pressupost del 2008 era del 69,7%, el pes de la despesa social en el pressupost del 2009 és del 66%, en termes percentuals es perden posicions, per tant. Però és que en percentatge real creix un 1,3%, només, el pressupost social, només creix un 1,3 davant un 7% que creix el conjunt del pressupost; per tant també es perden posicions. Llavors una segona qüestió que no té per què ser essencial, però és descriptiva i val la pena, ho paga que en parlem i que se sàpiga: els pressuposts creixen un 7%, bé, idò, només hi ha tres comunitats autònomes a Espanya d'aquest nivell de creixement de pressupost, Balears, Astúries i Aragó, aquestes són les comunitats que per damunt del 7% o al 7% del seu entorn fan créixer els pressuposts. És un indicatiu també que en principi no té per què dir res, però potser tenguí a veure amb el fet que sigui un puntet expansiu, que no hi ha contenció i que no es genera un cert sacrifici dins el sector públic malgrat la gran crisi econòmica, que no entrarà a l'escenari macroeconòmic, vostè l'ha descrit amb molta més saviesa i doctrina que no ho poguéu fer jo en el millor dels meus moments.

Per tant és cert, és així i les coses són en aquest moment com són i ho sabem de sobres i no m'hi entenedré ni un minut, només 30 segons per dir que han anunciat que les coses no són com eren quan vostè es va assegurar amb els distints membres i grups per fer aquest pressupost, el setembre, per acordar un pressupost repartint departament per departament perquè els nombres d'aquell moment no poden ser mai els nombres d'ara, perquè va passar la crisi d'octubre, tota la crisi de Lehman Brothers, de Fannie Mae, de tots aquests gegants financers; la reunió del G20, G20 més 1, a Washington... Tot això ha canviat, l'escenari i els grans nombres, i això vostè no ho vol acceptar.

I veus molt rellevants, veus molt rellevants, ens expliquen que anam a l'entorn de la recessió; vostè de qualche manera indirectament ho ha reconegut, però no la meua veu, estic parlant de la veu del Sr. Almunia, que és eurocomissari d'Economia, o parl de la veu del propi Miguel Ángel Fernández Ordóñez del Banc d'Espanya, qui també els darrers dies ha parlat en aquesta línia. La crisi a Espanya és una realitat, només per il·lustrar les seves senyories he retallat una nota que és molt interessant de la revista *Expansión*, *Así es un día de la crisis en España*, cada dia a Espanya; 6.400 persones se'n van a l'atur; 23,5 empreses es dissolen; 16.215 productes són impagats, per un valor de 46 milions d'euros; 730 hipoteques menys que fa un any; 3.400 baixes d'afiliats, etcètera, això és un dia a la crisi d'Espanya.

Per tant, vostè presenta aquí uns pressuposts que vénen d'una situació, jo li he de recordar, amb tota la modèstia del món, que els darrers pressuposts que feren estimàvem un 3%, del 3,1% i el vàrem haver de retocar al 3% -no està malament com a diagnòstic, sobretot si el comparam amb vostè que el va situar a un 2,8 i l'ha hagut de dur a un 1,5 discutible, perquè encara no s'ha tancat-, és a dir, bé, aquestes coses s'han de dir perquè són com són, però clar, anem a parlar del plantejament que vostè, del que ens diu que passarà.

Vostè diu que creixerem un 0,8 de mitjana, bé, és una aposta més moderada de la que va fer l'any passat i per ventura més pròxima a la realitat, encara que susciti dubtes, els ho vull dir. Jo també crec que el sector serveis és el que millor s'aguanta, això ho creim tots, els que no ho creuen són els radicals, els que pensen que el sector turístic no aporta res a la nostra societat, els que reneguen del turisme de sòl i platja, els que els pareix un mal per a les nostres illes que existeixi el turisme, aquests són als que els ho pareix, però a la majoria de seny, amb un poc d'esma, li pareix molt bé i creu que aquest és el sector que aguanta la nostra economia clarament. I el pronòstic que vostè fa, que és de descens fins a l'1,2, bé, és possible que sigui així, tan de bo que sigui així; però clar, vostè diu que creixerà la indústria, la indústria un 0,5, però és que tenim indicadors, com el de la facturació elèctrica, que el setembre han caigut un 11%; tenim l'índex de producció industrial que ha caigut un 13,8; l'exportació de roba i complements que ha caigut a Balears un 42% i la sabata que ha caigut un 9%, s'ha de tenir molt de valor per venir aquí a dir que la indústria creixerà aquest any. Tan de bo, no voldria jo altra cosa, però em permeti que haurà d'anar-se'n a una revisió, perquè els números creim que no li sortiran.

Aquests pressuposts per tant, entrant ja un poquet més dins l'anàlisi pressupostària, en el capítol d'ingressos creim que hi ha també un diagnòstic que no és el correcte, li dic sincerament; vostè, cautelament, ja ens ha dit que aquests ingressos es podran modificar si no es produeixen perquè el ministeri són els que ha dit, però jo no crec que l'IRPF creixi un 22%, no ho crec de cap manera. L'Agència Tributària determinava, a dia 30 d'agost, una caiguda d'un 2,3% en aquest factor, per tant no esperi que creixi. Per no parlar dels indirectes, per no parlar de l'IVA, que es diu que caurà un 15,4, s'estima, però és que l'agost, segons l'Agència Tributària, caia un 39%. Per tant, no recaptarem tot el que està previst.

I això de l'acompte sanitari no li puc explicar, no m'hi puc entretenir ara perquè realment tenc molt poc temps, però a la rèplica en podem parlar, és un indicador claríssim que la recaptació no es produeix el 2008, Sr. Conseller, no explica altra cosa que això i vostè ho sap perfectament.

Capítol de despeses. Jo crec que es podria fer un exercici de contenció, i a més, per primera vegada es produeix una cosa que no s'havia produït mai a la nostra comunitat, l'estalvi net és negatiu, és a dir, amb els ingressos no podem finançar la despesa corrent més l'amortització, això és una realitat que fins ara no s'havia produït mai a uns pressuposts, i això és un indicador que el sector públic està sobredimensionat. I vostè que es passa el dia dient que sobra empresa pública, que sobra sector públic, que l'anterior govern va crear massa sector públic, però no en dissol cap ni en desmunta cap d'aquestes empreses públiques que sobre. Per tant, li dic aquí una cosa que és una autèntica novetat. Creim que s'hauria de fer un esforç per redimensionar el capítol 1 i el capítol 2 de la despesa corrent.

El capítol 4, transferències corrents. Doncs hi ha un altre problema, les transferències corrents allà on s'han de menester més al meu parer, que és principalment a l'ib-salut, només creixen un 5%, en canvi a la resta de l'administració pública creixen un 30%, això és una vertadera curiositat que diu molt de la dimensió, de la sobredimensió del sector públic i molt poc de les necessitats reals de despesa que tindrà l'ib-salut i que és aquí el conseller aquí assegut i sap que amb aquest 5% no va enlloc. En canvi, no creixen les transferències corrents a l'exterior, o creixen molt poc, un 6%, quan creim que haurien d'activar més el mercat.

Saltaré alguna de les coses, com puguin ser les operacions de capital, per parlar només una paraula de l'endeutament. Bé, aquí vostè ha establert una realitat, una doctrina que no és ver; és a dir, es pot endeutar quan vostè creu que un es pot endeutar, no, ja li he explicat abans, l'endeutament per construir obra pública, quan l'administració que t'ha de finançar no te finança, és tan legítima o més que endeutar-se per finançar una situació de crisi. Vostès, per tant, li he de dir que amb mitja legislatura han generat el mateix endeutament que amb tota la legislatura anterior; l'endeutament viu de la comunitat en aquests moments, generat per aquest govern amb dos exercicis, és el mateix que es va generar a l'anterior legislatura per part del Partit Popular amb quatre anys. I això és així, i vostè ho pot explicar i naturalment ho pot justificar, entre d'altres coses perquè és la seva feina justificar-ho, però si aquí llegissin algunes de les coses que s'han dit dins aquest Parlament a compte de l'endeutament per part d'algunes de les persones que seuen aquí i algunes de les que ja no hi seuen, estarien ben empegueïts i algú s'hauria d'aixecar i sortir -no, no hi és-, no importaria s'aixecàs i sortís perquè no hi és, però bé, les coses que s'han arribat a dir a compte de l'endeutament en aquesta casa.

En fi, voldria, hagués volgut, Sra. Presidenta, però veig que queda poc temps, explicar exemples que realment donen una idea, departament per departament, com ha pogut fer el conseller amb tot el temps que ha necessitat, però em limitaré a una pinzellada. Creim que la despesa no creix, com hauria de créixer a educació i a sanitat, per tant la despesa social no creix; creix a alguns departaments, ho sap molt bé la consellera, que fa la mitja, creix a alguns departaments i qualque lloc de despesa necessària per davall de l'IPC, per tant no podrà afrontar les despeses necessàries del seu departament, això és una realitat.

Posen coses damunt el pressupost que no tenen un sentit vertaderament real, es parla de la Llei de barris i la Llei de barris no es pressuposta enlloc i és un dels grans eixos estratègics per impulsar la nostra economia, i no hi ha ni un cèntim. Per no dir que no hi ha ni un cèntim de la reforma de la Platja de Palma, ni en els pressuposts d'aquí ni en els pressuposts de Madrid, només per posar un exemple. I és manté, a més, es manté el nivell d'inversió a la promoció del turisme, però naturalment aquest és un increment que l'únic que aconseguix és adequar-se al pressupost que hi havia l'any anterior a l'anterior, per tant és un creixement que intenta dur-nos al terreny que ja teníem abans.

Li propòs, Sr. Conseller, si la presidenta em dóna un minut, només unes poques receptes, unes poques opinions. Es podria fer un esforç, si es volgués fer, però vostè no ho vol fer perquè ja ens va dir que no ho faria i avui supòs que ens ho repetirà, de contenció de la despesa pública, de disminució de les operacions corrents; es podria mantenir la mateixa xifra per habitant determinada en els pressuposts de l'any passat de despesa corrent, només això suposaria un estalvi de 102 milions d'euros. Es pot, per tant, baixar aquest increment del 7,39 al 3,86.

Es podria reduir, ja ho hem discutit aquí qualque vegada, un 20% els alts càrrecs, generaria amb tres anys un estalvi de 8 milions d'euros. Es podria obrir una línia d'ajudar a suportar les empreses dedicades al transport aeri la inflació, el creixement que ha tengut el transport aeroportuari. El Sr. Zapatero no només ens ha negat la cogestió sinó que ens ha pujat les taxes aeroportuàries, les quals perjudiquen d'una forma greu i directa els visitants de les nostres illes, el nostre principal sector econòmic i estratègic.

Es podrien fer línies més àmplies de suport a la petita empresa, per poder finançar el circulat i la necessitat de crèdit que en aquest moment no hi és.

I es podrien fer coses com, no com la que ha fet el Sr. Gordon Brown, per cert, exemple del laborisme més clàssic, que ha retallat l'IVA -nosaltres no podem retallar l'IVA, això ja ho sé que no podem retallar l'IVA-; però escolti, nosaltres podem fer una cosa, nosaltres podem retallar el tram autonòmic de l'IRPF; si retallasin el tram autonòmic de l'IRPF 1,5 punts posaríem dins les butxaques dels ciutadans, deixariem dins les butxaques dels ciutadans l'any 2009, 33 milions d'euros, que anirien al consum, que anirien a la despesa i que incentivarien i impulsarien l'economia vertadera, l'economia de la botiga, de la petita empresa, de l'activitat econòmica. Per tant, això ho podrien fer i naturalment vostès no ho faran, ni pensen res, com no faran, el que ja li he dit, de disminuir la despesa oficial.

Hi ha comunitats autònomes governades per l'esquerra que han disminuït el capítol d'alts càrrecs, el capítol de conselleries, això ha passat, perquè vostès se'n riuen quan parlem d'aquestes coses, però això ha passat; vostès, aquest govern ha fet créixer aquest concepte, el concepte d'alts càrrecs a departaments un 10%, ...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Fiol.

EL SR. FIOL I AMENGUAL:

Sí, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Du quatre minuts de més.

EL SR. FIOL I AMENGUAL:

Bé, acab tot d'una si em dóna un minut.

LA SRA. PRESIDENTA:

Faci via, per favor.

EL SR. FIOL I AMENGUAL:

Moltes gràcies, procuraré anar viu.

Conclusions, i acab, Sr. Conseller, senyores i senyors diputats, acab molt ràpidament, i agraeisc, Sra. Presidenta, no m'havia fixat que havia sobrepassat tant el temps, acab només amb unes breus conclusions que sustenten aquesta esmena. Les esmenes a totes les seccions que presentarem a cada un dels departaments i les quasi 700 esmenes parcials que anunciï que avui es presentaran dins aquest Parlament per corregir aquests pressuposts tan equivocats.

El quadre macroeconòmic es fonamenta en errors, com ja hem explicat. El creixement que preveu, Sr. Conseller, creim que no és ajustat, és més ajustat que l'any passat, més pròxim a la realitat, però creim que no és ajustat. No és cert que aquests pressuposts tinguin el contingut social que vostè predica, ja li he explicat per què. No resolen els problemes de les persones ni de les empreses; no es creen línies suficients d'ajuda a l'exterior a les empreses i es finança només cada vegada més el sector públic, hi ha un problema estructural -accept que ho duim arrossegat, però vostè no ha fet res per corregir-ho i l'han augmentat.

Els ingressos prevists en aquests pressuposts no obeeixen a la realitat i vostè ho sap tan bé com jo, ni l'IRPF ni l'IVA creixeran amb els termes que vostè ha dit.

Ho fien tot vostès a la refinançació, ho fien tot vostès i d'aquí a un parell de dies el Sr. Solbes li cantarà a vostè *las verdades del barquero*, aquest debat ja haurà succeït, d'aquesta vostè ja se n'hauran salvat, però veurem què passarà quan vengui *el tío Paco con las rebajas* del sistema de finançació, que això sap vostè més bé que jo, segurament ho sap més bé que jo, succeirà d'aquí a pocs dies.

Aquests pressuposts no responen a les necessitats de crisi. Contenció, no hi ha contenció; reducció de la despesa corrent que era possible no s'ha fet; reducció d'alts càrrecs ni un, sinó que es creix i es nomena gent i es dupliquen responsabilitats.

En definitiva, Sra. Presidenta, i acab, aquests pressuposts manquen d'austeritat; no són sensibles a la situació real que patim, que no pareixen vostès conscients que ens trobam davant una situació vertaderament difícil i constitueixen a alguns dels seus aspectes si no un autoengany sí qualque cosa molt semblant. Els ingressos no es corresponen, generarem dèficit, un dèficit, ja ho explic que segurament s'aproximarà entre el 3,5 i el 4%, perquè les despeses es produiran, però els ingressos no, tndrem dèficit.

Per tant, senyores i senyors diputats, els convidam, amb tota la modèstia, com sempre que es fan les coses en aquest Grup Popular, amb tota la bona fe i amb tota la bona voluntat, que facin un esforç d'humilitat, facin un esforç de reflexió; m'adreç també als diputats que no són del Partit Socialista, que són altres membres independents o d'altres partits minoritaris, que reflexionin si efectivament aquests pressuposts obeeixen o no a les necessitats de la nostra comunitat o si són, en definitiva, apedaçar una situació per anar tirant, per continuar i per a ja ho veurem. Senyores i senyors diputats, per tant, en nom del Grup Popular d'aquesta cambra, que representa la majoria, el grup més majoritari dels ciutadans a les passades eleccions, quasi un 47% de ciutadans votaren les opcions del Partit Popular, els convid a un minut de reflexió per repensar aquesta qüestió, retirar aquests pressuposts, refer-se, per a la cosa tenen la nostra absoluta i entregada cooperació, i dur-los novament. Per tant, senyores i senyors diputats, deman que s'estimi plenament aquesta revisió i aquesta esmena a la totalitat dels pressuposts per al 2009, perquè no són encertats els seus comptes ni adequats a les necessitats de la nostra comunitat.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Fiol. Vol intervenir el Sr. Manera? Obrim qüestió incidental, té la paraula el Sr. Manera.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Carles Manera i Erbina):

Sra. Presidenta gràcies. Gràcies, Sr. Fiol, un parell de comentaris. A veure, hi ha comentaris que ha fet que els recull i em pareixen interessants, discrep de la interpretació que vostè fa, jo, si vol en alguns d'ells li faré la meua, però li he de confessar, amb tota claredat, que hi ha alguns comentaris que em pareixen molt poc seriosos, Sr. Fiol, molt poc seriosos, i si vol hi podem entrar amb olivetes.

Això dels pronòstics, Sr. Fiol. Això dels pronòstics, tothom està esgotat, tothom que es dedica a fer prospectiva econòmica està esgotat de canviar els pronòstics, vostè no pot venir aquí a acusar el Govern que es va equivocar per al 2,8, quan vostès, quan jo vaig entrar a la conselleria, tenien una previsió del 3,1 de creixement del 2008 i que hi hauria dèficit zero el 2008, això està recollit a les actes, del pressupost 2007. El seu conseller d'Hisenda anterior va dir que el 2008 s'anava a un escenari d'un nirvana econòmic, dèficit zero i un creixement del 3,1; nosaltres vàrem arribar el mes de juliol i vàrem rebaixar les pretensions, en un escenari, li vull recordar, on encara no existia ni d'un bon tros tot el que hem vist després, no existia ni d'un bon tros. Aleshores no hi havia ni la més mínima prospectiva al respecte.

Jo el vull remetre a vostè a institucions econòmiques de tota solvència, a institucions empresarials, sindicals, acadèmiques, llegeixi el que deien el juliol, agost, setembre, octubre, etcètera, del 2007, ningú no deia el que alguns il·luminats com vostè tal vegada devien pensar, que devien creure que en aquell moment ja estàvem en crisi econòmica, ningú no ho deia, Sr. Fiol, disculpi, però ningú no deia això, ningú no deia això el 2007. I nosaltres vàrem arribar i vàrem corregir precisament les previsions econòmiques, perquè s'albirava que en el sector de la construcció hi havia problemes, evidentment no amb la magnitud ni amb la profunditat que hem conegut.

Després, clar, vostè em parla del Decret llei de mesures fiscals. Home, és clar que s'hagués pogut fer amb una llei d'acompanyament, és clar, és veritat, té tota la raó, s'hagués pogut fer, però l'haguéssim aprovada el mes de desembre, i ara tenim un decret llei aprovat que és vigent i que, en situació de crisi econòmica, era important tirar endavant un paquet de mesures fiscals que anava a col·lectius vulnerables i a empreses familiar. És una opció que va fer el Govern, una opció de rapidesa -no, ja pot capejar, però aquesta és la realitat que vàrem fer des del Govern-, intentar donar una solució ràpida a aquesta situació.

Les negociacions amb el Partit Popular; home, Sr. Fiol, és que si vostès el punt de partida és que retirem els pressuposts, perdoni, aquest és el seu punt de partida, és el que vostè i la seva presidenta varen dir per activa i per passiva, els pressuposts s'han de retirar, partir de zero, sic, textual, partir de zero, això va ser -miri els diaris i miri vostè les declaracions i sabrà el que cadascú va dir i el posicionament de cadascú-, aquest és el problema també. I evidentment un pressupost d'un govern el fa el Govern, només faltaria, escoltant la gent, però el fa el Govern i el Govern té la seva composició i té la seva política i les seves direccions estratègiques, només faltaria que el Govern no ho pogués fer d'una manera tancada i pròpia, escoltant els agents econòmics i socials.

Vostè també em parla, en un altre sentit, de sacrifici del sector públic, li he pres això textualment, em pareix una frase interessant també, i em cita els casos d'Aragó, Astúries, on el pressupost públic ha augmentat un 7%. Miri, el cas d'Aragó i d'Astúries els conec una mica, el que sí tenc clar és que Balears, amb el finançament que té, que és a anys llum del que tenen Aragó i Astúries, no és possible treballar amb un escenari com el que vivim, en contracció el sector privat, amb sacrifici del sector públic, és evident que s'han de posar mesures de contenció i de sensatesa dintre de la despesa pública. Però el que no pot ser és que si el sector privat no estira del carro de l'economia, que és el que passa en aquests moments des de fa bastant temps ja, el sector públic no lideri el procés, que és, li repetesc, el que es fa per arreu; el que ahir mateix el Sr. Obama va prometre amb el seu equip econòmic, va prometre exactament això, el sector públic com a motor, com a dinàmic. Fixi's, no va dir reducció d'imposts, com vostè ens diu aquí, que reduïm un 1,5%, un punt i mig l'impost autonòmic, l'IRPF autonòmic; Sr. Fiol, nosaltres parlem de polítiques fiscals progressives, no regressives, aquesta és la diferència entre vostès i nosaltres, nosaltres parlem de polítiques fiscals progressives, el que vostè planteja és una política fiscal regressiva.

I en aquests moments, caps pensants millors que els nostres tiren endavant una política econòmica pública que descansa sobre allò que vostès no estan disposats a acceptar, que és que en aquests moments s'imposa l'increment de la despesa pública, l'increment de la inversió pública. Sí perquè clar, vostès al mateix temps que neguen, indiquen que els pressuposts de sanitat, d'educació, han de pujar, i m'agradaria que em digués com, m'agradaria que em digués com si no és amb una aposta pública; és que clar, al mateix em comenta a la seva intervenció que la despesa corrent ha de davallar i m'expliqui com es farà la Llei de dependència, i com es paguen els metges, i com es paguen els mestres, vostè ho sap això, perquè ha estat conseller de Sanitat i d'Educació, dues àrees estratègiques importants. Això vostè sap que si hi ha acords sindicals, que per cert nosaltres trobarem signats i s'han d'acomplir, és evident que això afecta el capítol 1 i el capítol 2, només faltaria, com vol que ho posi, a capítol 6? Això és impossible. Aleshores siguem seriosos, hi ha coses que vostè diu que són interessants, però d'altres que no s'aguanten, no s'aguanten des d'un punt de vista tècnic.

Sr. Fiol, això de l'ingrés net no és ver, nosaltres no podem finançar despesa corrent en deute, no ho podem fer, ens ho prohibeix la llei. No ho feim en aquest pressupost. Vostè m'ha dit que per primera vegada a la història autonòmica..., ha fet una frase molt transcendental, que l'ingrés net es finança... Això no és cert, Sr. Fiol, no és cert, està prohibit per llei, nosaltres no ho feim. Està prohibit, no ho feim. Enlloc vostè no veurà això.

Permeti'm un parell de detalls, el tema de la indústria, per acabar. Miri, nosaltres tenim les nostres projeccions, poden ser errònies, jo no ho neg, amb la mateixa humilitat que vostè ha acabat la seva conclusió, ja també li ho dic. En la mateixa humilitat de pensar que els números poden variar en funció de l'evolució econòmica, jo li dic que les evolucions que nosaltres tenim i pensam que són sensates, indiquen que el sector industrial i energètic en el quart trimestre del 2008 creix a un 0,7% a Balears, és un creixement molt feble, però no és un decreixement en aquests moments encara. Per ventura ho serà, quan ho sigui ho direm, no ho amagarem. I la nostra progressió és que del 0,7 del quart trimestre del 2008, passam al 0,5% durant tot el 2009. Aquesta és la nostra progressió, baixam un parell de dècimes. És evident que no és un creixement potent com voldríem, però és el que a nosaltres ens surt amb els nostres indicadors.

Finalment, un darrer comentari que es refereix al tema de l'increment..., crec que recordar que ha dit d'increment de personal o d'increment de despesa corrent d'empreses públiques i de les conselleries, i amb una proposta que vostè fa de reduir 100 milions d'euros, l'ha feta avui també... És una proposta molt interessant, però jo li demanaria, de veritat, m'agradaria que em digués això, d'on retallaria la despesa corrent vostè en el pressupost? 100 milions d'euros? Si no la podem retallar ni de sanitat, ni d'educació, ni de serveis socials no resulta massa fàcil. Jo entenc la seva proposta des d'un punt de vista tècnic i hi puc estar d'acord des d'un punt de vista teòric, vostès plantegen que s'incrementi la despesa corrent en funció de la inflació. Puc estar d'acord amb aquesta perspectiva. Però, si la comunitat autònoma ofereix més serveis i té serveis que afecten els capítols de despesa corrent, Sr. Fiol, poca cosa es pot fer. O deixam de donar aquests serveis o no ens queda més alternativa

que incrementar la despesa corrent i mirar de controlar el funcionament de les conselleries, que és el que estam fent.

El tema de les empreses públiques que vostè m'ha comentat, que incrementen el capítol de despesa corrent, capítols 1 i 2, hi ha acords sindicals que vostès varen signar o fer preacords abans d'entrar nosaltres en el Govern, record el de l'escola concertada o els acords relatius a sanitat, que els vàrem haver de tirar endavant nosaltres, Sr. Fiol, i això ha incrementat, evidentment, la despesa corrent de les empreses públiques, sense incrementar el personal. Ha passat això, com no pot ser d'altra manera. Aquí no hi ha trampa ni cartró, això és així de llampant. Però no em digui que això és perquè el Govern ho ha volgut fer aquesta forma, és que no té altra alternativa per fer-ho, si vol mantenir serveis i si a sobre n'implementa de nous i tira endavant, per exemple, la Llei de dependència que representa despesa corrent pura i dura. Escolti, això és així! O no la feim, que aquest govern no està disposat a no fer-la, o evidentment ha de tirar endavant aquest tipus de despesa corrent.

En definitiva, vostè acabava dient, si no record malament, que això augmentarà el dèficit. Sens dubte, sens dubte, ja ho he dit en el primer moment, això incrementa el dèficit de la comunitat autònoma, sense cap mena de dubte. I això és un problema, ho és. I nosaltres posam caucions, les posam. A vostè tal vegada no el convencen, però nosaltres les posam. Nosaltres no posam ingressos ficticis, feim els ingressos llampants. Sí, després ens surten els dèficits, és veritat. Nosaltres si més no el document que entregam en aquesta cambra no està maquillat en cap mena de partida comptable, ni en la seva partida d'ingressos, ni en la seva partida de despeses en els capítols més crítics, com són els capítols de despesa corrent, perquè els capítols d'inversió em pareix que no els discutiran gaire, que és necessari invertir.

En definitiva, li agraeix els seus comentaris, però amb la mateixa claredat li dic que alguns d'ells no em pareixen seriosos, francament.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Manera. Hi ha intervencions a favor de l'esmena? Ah, sí! Sr. Fiol, la rèplica.

EL SR. FIOL I AMENGUAL:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Li aclariré la qüestió de les negociacions perquè aquí encara em farà quedar com un mentider. Aquí hi va haver una reunió, en el Consolat de Mar el setembre, jo hi era, vaig prendre notes i les he revisat abans de venir aquí, on el president va dir..., i si no és ver que surti aquí a dir que no és ver, que la Sra. Estarà i jo seríem convidats a participar a una reunió prèvia..., naturalment que nosaltres no hem de fer els pressuposts, ni els volem fer. És vostè que els ha de fer, això no ho discutim, que seríem convidats a una reunió prèvia que mai no es va produir.

Però la nostra actitud, Sr. Manera, no és començar de zero, és començar de zero ara, la setmana passada, quan veng a reunir-me amb vostè i vostè em diu “vol que et conti el pressupost?”, dic “no, home, fa deu dies que som al Parlament escoltant el pressupost cada dia, no ne'ls contis una altra vegada”. L'actitud no ha estat de voler..., vostès han volgut tenir sempre la porta oberta per apedregar l'anterior govern, encara que haguessin de mantenir un pacte per treure les coses endavant siguin els que siguin. Això és un camí, la resta són històries. El camí d'anar amb l'oposició no l'han volgut explorar, s'ha limitat a fer quatre gestos, res més. No ens equivoquem ni ens enganyem a nosaltres mateixos. No s'enganyin a vostès mateixos que no ho paga. Les coses són com són i no d'una altra manera.

Clar, el tema de si jo som un il·luminat o no som un il·luminat, no sé, no som un il·luminat o sí, però aquí el que va venir i no la va encertar va ser vostè i no donem més voltes a aquesta qüestió. Tota la culpa..., la podem donar a qui vulgui, però vostè va venir aquí i va fer un pronòstic equivocat. El pronòstic que va fer l'anterior conseller només es va equivocar en una dècima. Què hi farem? Va tenir sort i vostè no n'ha tenguda? Fins i tot estic disposat a això. Escolti, però no digui que els altres són uns il·luminats i que vostè va bé, perquè això és una altra qüestió.

Vostès han fet aquest decret llei i s'han botat la llei d'acompanyament, que això és una tècnica parlamentària que no qualificaré, ja hi entrarem un altre dia, però que és ben coneguda i sincerament, convid que l'any que ve no la posin en pràctica i prou, no en parlem pus. Dubt molt, ja ho vaig dir l'altre dia i ningú no va dir el contrari, que amb aquesta norma s'aconsegueixi estalviar 55 milions d'euros als ciutadans. La gent que fa feina amb nosaltres, no jo, gent molt més preparada i amb més criteri que jo ha fet números, estimacions i projeccions, i això no surt de cap manera. Perquè, a més, moltes ajudes estan basades que s'han de complir tal quantitat de condicions, de limitacions i tal, que al final l'àmbit es redueix a molt poca gent i a més en una gran part és adquisició d'habitatges que és un tema que en aquests moments està pràcticament aturat, com tothom sap. Per tant, no hi ha marges perquè hi hagi aquest estalvi.

Aquí hi ha una altra cosa de la qual no hem parlat, perquè no és només aquí que es va fer un pronòstic de creixement expansiu i que tot anava bé. Aquí hi havia ordres, eh? Hi havia un senyor dia 12 de gener de 2008, ni tan sols fa un any, “*son antipatriotas los que alertan de una crisis*”, Zapatero. És a dir, els que aquí deien el gener que hi havia una crisi eren “*antipatriotas*”, “*antipatriotas*” perquè venien les eleccions del març, supòs; perquè a partir de març començaren a dir “això s'embruta”, i varen començar a parlar d'una crisi. Però aquí les paraules crisi, retrocés econòmic, dificultat econòmica, un mal any, no és que ho digués jo, perdoni, que jo en definitiva no som ningú, els experts que vostè cita tan freqüentment ja anunciaven que venien dificultats. I aquí es tractava de mirar cap un altre costat i no parlar-ne.

Reducció d'imposts. No som jo, no és la Fundació FAES la que parla de reducció d'imposts, és ni més ni manco que Gordon Brown, llegeixi la premsa d'avui o d'ahir. Gordon Brown que és laborista, socialisme occidental, un tipus admirat per tothom, es diu que és el millor gestor de la crisi dins tota Europea, es diu, jo no ho sé, és el que ha dit que retallarà l'IVA...

(Remor de veus)

Es indirecto, por supuesto, pero el objetivo es el mismo, aconseguir que els doblers quedin en mans dels ciutadans, que els doblers circulin i que s'incentivi l'economia mitjançant aquests doblers. Per tant, l'objectiu és el mateix. Serà un import indirecte, però l'objectiu és el mateix. Tenim marge per fer això, no retalli un punt i mig, retalli mig punt. Retalli qualche cosa en aquest sentit, deixi que els ciutadans tinguin una més de doblers.

Li he explicat l'estalvi net negatiu. Diu que ha estat una frase..., no me l'he inventada jo, és un concepte tècnic que vostè que és expert ho hauria de saber molt millor que jo, que no ho som. Aquí el que passa és que amb els ingressos que tenim prevists per a enguany, tenc aquí els quadres, no podem finançar el deute corrent, per poca diferència, però això és així. Són els números que vostè ha distribuït, qualsevol diria que m'ho estic inventant. Són els números del seu departament, ingressos i despeses. Per tant, vostè faci les sumes corresponents i veurà com li surt així.

Vostè ha citat aquí una cosa que també per als que hem tengut alguna responsabilitat en el govern és curiosa. No em parli a mi de compromisos adquirits, no em parli a mi d'acords amb els sindicats, firmats i no aprovats pel Consell de Govern ni pressupostats perquè podria escriure una tesis doctoral sobre aquesta qüestió, perquè aquí vostès tan freqüentment parlen del passat recent, de l'herència que es varen trobar, i qualche dia podríem tenir un debat, que ja seria històric, sobre l'herència que ens varem trobar quan va entrar el Govern del Partit Popular ara fa sis anys. Per tant, aquí tots hem patit aquest tipus de situacions.

Aquí tenim un problema, hi vull insistir perquè vostè ha parlat de la Llei de dependència, com hem de finançar la Llei de dependència?, com hem de finançar la despesa social? Home! Necessitam que venguin més recursos de Madrid. Aquí s'ha explicat moltes vegades que aquesta comunitat està mal finançada i la culpa de tot la tenia Matas, com és natural, no en faltaria d'altra! Culpable absolut que no hi hagués un bon finançament i que no arribessin els doblers. Bé, tot això ho hem dit moltes vegades. Però ara ja hi ha sis anys de Zapatero a Madrid, no n'hi ha un, vostès per ventura només fa dos anys que són al Govern, però Zapatero fa sis anys que hi és, i els pocs convenis que teníem els anul·lava i hem de posar plets per veure si algun dia els cobrem, i vostès encara diuen no, es que no sabem si són aquests 333 milions o no. Aquesta és la realitat de les coses.

I ve un escenari que jo no conec, per tant, no el vull prejudjar. I acab Sra. Presidenta, abans que em torni cridar l'atenció.

Ve un escenari que a mi em preocupa, que és l'escenari del finançament. Jo no sé naturalment, ni tenc la possibilitat de saber, ni els contactes, ni les fonts, com és natural que té el Govern, però a l'ambient del món econòmic hi ha preocupació per aquesta qüestió, perquè s'insinua sense que es digui res en concret, però un sent la música de les declaracions que van sortint per aquí i per allà que no seran els expectatives que tenim posades nosaltres, els ciutadans de les Illes Balears, que mereixem efectivament, una gran revisió del nostre finançament perquè no arribam amb els doblers que tenim a cobrir les necessitats bàsiques, serveis socials evidentment i d'una forma molt clara, tots els temes de dependència i altres coses. I no arribam amb els temes d'educació i sanitat ni d'enfora, perquè aquí tendrem també un dèficit molt gran. Només factors com els medicaments, que tenen un creixement d'un 11, 12 o 13% anuals, els calculam al 5 o 4,5%. Per tant, sabem sobradament que amb aquest pressupost no anam enlloc.

En definitiva, Sra. Presidenta, per no cansar més l'auditori, insistesc que no m'ha convençut, vostè pot dir de nosaltres el que pensa, jo respect molt el seu punt de vista i la seva obligació de dur uns pressuposts aquí en un moment de tanta dificultat, que és certa i innegable, però no estic d'acord que el creixement que vostè planteja es produeixi, crec que no; no estic d'acord amb els ingressos que vostè estableix, crec que no es produiran, ja estam veient que no es..., tornam al tema del finançament sanitari, dels 33 milions que havien d'haver arribat i ja no arribaran perquè no estam generant els ingressos necessaris a través dels impostos. Això ja és un indicador, vostè ho sap més bé que jo...

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Fiol.

EL SR. FIOL I AMENGUAL:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, per la seva amabilitat.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Manera, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Carles Manera i Erbina):

Gràcies, Sra. Presidenta. Bé, li tornaré a replicar amb arguments similars a la intervenció anterior, perquè vostè ha continuat focalitzant el tema en dos o tres aspectes que em pareix normal que ho faci. Evidentment jo estava segur que no el convenceria, això d'entrada, n'estava seguríssim, no en tenia cap dubte ni un, hagués estat de matrícula d'honor si l'hagués convençut, Sr. Fiol. Ja partia d'aquesta premissa que no es deixaria convèncer.

Miri, jo li he de fer un parell de comentaris que crec que val la pena subratllar-los. El primer, una altra vegada més, el tema de les previsions. Jo no vull dedicar més temps a això, Sr. Fiol. Si vostè repassa les hemeroteques, insistesc, li suplic que ho faci per favor, si vostè llegeix les institucions econòmiques que fa tot just un any varen fer previsions, etc., veurà el que tothom deia en aquell moment, les previsions que hi havia de l'euríbor, tot això surt dels serveis d'estudis d'entitats bancàries, d'institucions econòmiques de tota solvència, d'institucions acadèmiques, de la Reserva Federal, és aquí on nosaltres bevem quan parlem d'economia internacional, no tenim instruments per mesurar-ho en aquest aspecte i des d'una òptica estrictament regional. Per tant, ens vàrem equivocar tots, ho reconeixem, aquells que estàvem pilotant economies de caràcter molt modest com aquesta, fins a economies de dimensions planetàries..., ens hem equivocat tots en les nostres percepcions. Això és així i poca gent parlava en aquells moments de crisi final, sobretot quan el problema se centrava en el mercat immobiliari, no en el mercat financer. Vostè sap que el mercat financer va esclatar fa relativament poc temps, el mercat financer en el sentit del sistema financer mundial. El mercat immobiliari era el que feia palès els problemes l'estiu passat, durant tota la tardor i fins pràcticament Nadal.

Un segon element, el tema de la política fiscal. Jo li he de confessar que estic molt content que vostè faci la intervenció que ha fet sobre política fiscal, perquè es veu clarament la diferència que existeix en les concepcions d'utilitzar la política fiscal per part d'un govern i per part del seu partit, de la seva formació política. Nosaltres insistim en la necessitat de polítiques fiscals progressives, no regressives. Home!, no es pot comparar l'IVA que és el que fa el Sr. Brown en aquests moments, amb l'IRPF, no es pot comparar, els marges de maniobra que vostè em diu que apliqui representa pràcticament afavorir rendes més altes i no fer una política precisament progressiva, que és la que nosaltres hem delinat amb el nostre decret llei. Aquesta és una diferència en política fiscal que crec que és important tenir-la present.

Tercer factor que vostè declara, el tema dels ingressos. Sr. Fiol, el tema dels ingressos quan nosaltres pressupostam IRPF, IVA, etcètera són dades que ens vénen del ministeri, nosaltres no ens inventam aquestes dades, ens vénen de la Secretaria d'Estat i ens envien les dades a totes les comunitats autònomes, i amb tributació pròpia, el que són tributs cedits, si vostè mira els números veurà, i jo ho he explicat, que hi ha una concepció molt conservadora quant a la captació d'ingressos en aquest aspecte. Per tant, per una banda allò que ens arriba per la via del ministeri nosaltres ho imputam talment perquè estam determinats així per llei i allò que depèn de nosaltres hem fet unes correccions que en absolut inflen els ingressos, ni els maquillen. Sincerament li ho dic, Sr. Fiol, això és així i vostè sap que els ingressos quan vénen amb impostos estatals els determina l'Estat. Són les previsions que fa el Ministeri d'Economia i Hisenda en aquest respecte.

El tema de la Llei de dependència. Ha fet un comentari molt puntual, la Llei de dependència representa un esforç molt important per als governs. En aquests moments hi ha una Llei de dependència que nosaltres ens hem queixat que està infradotada, necessita més recursos, però que la comunitat autònoma en la mesura de les seves capacitats està tirant endavant. Li he de recordar que abans d'aquesta llei no hi havia res quant a aquest tipus d'actuació social. Per tant, això afecta de forma molt directa -insistesc- tot allò que fa esment a despesa corrent precisament, que és allò que vostè criticava.

Tema de finançament i amb això voldria mig acabar la meua intervenció. Nosaltres estem negociant de forma bilateral el finançament autòmic, és un tema que se'ns ha dit des del Consell de Política Fiscal i Financera que es complirà el calendari. Val a dir que el nou model de finançament tindrà vigència a 1 de gener del 2009 i el Sr. Solbes ha assegurat que això es produirà i el secretari d'estat d'Hisenda també. Si vostès parlen amb els seus representants allà veuran que el que dic és així. Hi ha aquesta pretensió que es compleixi el calendari del finançament. Home!, vostè diu que la gent està preocupada, li puc assegurar que si la gent està preocupada nosaltres ho sabem, vostè xerra d'empresaris, etc., ens reunim amb ells, nosaltres tenim reunions constants amb el món empresarial i sindical, ... no, li ho record perquè és important, el Govern no viu isolat a una torre de marbre i especulant, no, ens reunim amb els agents econòmics i ens diuen que estan preocupats per la situació econòmica, evident, clar, com estan preocupats tots, qualsevol persona amb seny hi ha d'estar preocupada per la situació, evidentment. Per tant, tenim aquesta interconnexió que ens permet aquesta complicitat informativa i d'actuació.

I finalment, una nota final, jo l'hi insistesc, Sr. Fiol, que no és cert que el pressupost, és a dir, no és cert que hi hagi un estalvi brut negatiu en el pressupost, jo li dic que no és cert, vostè em diu que no, val, si vol es pot discutir, però jo li asseguro que no és així, perquè, per llei està terminantment prohibit finançar ingressos corrents o despeses corrents amb endeutament, i nosaltres això, l'hi insistesc una vegada més, no ho fem, no ho podem fer ni ho farem.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments).

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Manera. Hi ha grups que vulguin intervenir a favor? Sr. Mayans, té la paraula.

EL SR. MAYANS I SERRA:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Venim aquí per debatre aquesta esmena a la totalitat que planteja el Grup Popular als pressuposts de la comunitat autònoma per a l'any 2009. Uns pressuposts fets en el present i que, sens dubte, ens haurien de fer pensar a curt termini i en el futur, però no quedaria bé parlar d'on anem sense aturar-nos a veure d'on venim, i jo, Sr. Conseller, per creure les seves paraules d'aquest any he volgut anar al passat i no fa tres o quatre o cinc anys sinó ara fa just un any, quan en aquesta mateixa sala ens explicava els seus pressuposts per al present any. Fer anàlisi o fer crítica ara de les seves paraules i de les seves previsions per a aquest

any seria un exercici fàcil, però per la meua part i en els escassos cinc minuts que tenc es fa difícil anar xifra per xifra i anar en profunditat a totes elles.

Es parlava d'una situació de normalitat quasi ideal, no sé si les comparacions són odioses, però pensin un moment en la situació de les illes abans del 2008 i pensi ara també amb totes les empreses que han demanat concurs de creditors en aquest darrer, només a les nostres illes; pensi també en totes aquelles persones que s'han quedat sense feina i que ara la majoria d'aquestes poden cobrar encara, afortunadament, un subsidi d'atur o una ajuda, però que en poc temps hauran de trobar una nova feina si volen subsistir. Pensi també amb la incertesa que crea a les illes menors la centralitzada promoció turística del seu Govern, criticada fins i tot per qualque president de consell del seu partit, i les poc segures o dolentes previsions que hi ha a tot el sector per al proper any.

Es diu, o es deia, que la construcció experimentaria a les illes un aterratge suau i que la contractació no deixava de créixer. Li vull recordar, i vostè n'és plenament conscient, ara mateix la nostra comunitat és líder en la creació d'aturats i el Govern poc va preveure per a això en el passat debat de pressuposts o almenys, Sr. Conseller, no ens ho van dir.

Vostè també va dir que a l'anterior legislatura s'imputaven ingressos ficticis; Sr. Conseller, jo crec que els pressuposts per al proper any són també excessivament o moderadament optimistes i no voldria que ens trobéssim el proper any en aquesta mateixa sala dient-li novament que s'ha equivocat amb les seves previsions, espero i desitjo, sincerament, per al bé de tots, que els ingressos que vostè ha pressupostat els cobri absolutament tots. El mateix ministre d'Economia ha dit que farà noves previsions macroeconòmiques a finals d'any, en espera que s'hagin de rebaixar encara més les previsions actuals. També ho ha deixat ben clar el governador del Banc d'Espanya i nosaltres aquí no podem ser, evidentment, aliens a la realitat que ens envolta.

L'any passat, Sr. Conseller, va explicar tres elements que són cabdals i que a hores d'ara poc hem avançat, i si hem avançat no crec que sigui en positiu, ja que són tres elements que depenen de la voluntat del Govern central, i ho he llegit de l'any passat i per això li repassaré enguany. Poden influir molt en els comptes per al proper any que ara mateix debatem, aquests tres elements són: la inversió dels 1,800 milions en set anys que segons vostès s'acompleix, però és que el que necessita la nostra comunitat no és que uns papers diguin que està pressupostat, el que necessita és que aquesta inversió s'executi amb la celeritat que demanen els actuals temps. Número 2, la Llei de règim especial de Balears, de la qual encara no sabem res, i això és un compromís del seu pacte de govern. I 3, el nou model de finançament, que tots ens temem, i esper que no sigui així, que no serà la salvació, ni molt menys, de la nostra comunitat, i li repetesc, esper que sí que ho sigui.

Li ha dit el portaveu del Partit Popular, el Sr. Fiol, que en aquests pressuposts, per primera vegada, les despeses corrents superen lleugerament els ingressos corrents; tots ens fem una pregunta: què passarà si les previsions optimistes de la Conselleria d'Economia no s'acompleixen i la recaptació d'imposts sofreix una davallada important?

Quant a la inversió destinada a Formentera, li vull dir que faré les esmenes necessàries, ja que els pressuposts són poc transparents i deixen, deixi'm que ho digui així, molt de marge per a la imaginació de les conselleries. És a punt d'acabar l'any 2008 i ens preocupa que molts dels projectes que es fan a l'actualitat són projectes iniciats per l'anterior govern; què hi ha de la inversió directa de 4,5 milions d'euros que s'havia de fer amb projectes concrets per a l'any 2008, on s'han destinat? Recordi, Sr. Conseller, que per al proper any la inversió directa ha de ser de 6 milions.

I per acabar, ja que no tenc més temps, li he de dir que no puc analitzar de manera global, però amb profunditat els pressuposts, per això tampoc no he pogut en els números concrets i a les xifres concretes i tampoc no tindrè rèplica, per tant els grups que em plantegin temes no els podré rebatre.

Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Mayans. Grups que vulguin intervenir en contra? Per part del Grup Mixt, la Sra. Marí té la paraula.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Recordar-vos que el Grup Mixt es dividirà el temps entre dos portaveus.

Aquesta diputada s'acosta al debat de pressuposts amb una doble sensació, per una banda, determinada a no votar a favor de l'esmena presentada pel Grup del Partit Popular, perquè estic convençuda que el Govern de les Illes Balears ha fet tot el possible perquè aquest pressupost tengués una dimensió social i que per tant afavoreixi les polítiques progressistes que han de ser pròpies d'un govern d'esquerra o de centre-esquerra. De l'altra, però, amb una sensació de desencís, perquè es poden comprovar nombroses mancances existents, a causa fonamentalment d'uns fenòmens exògens al Govern de les Illes Balears, la balança fiscal amb l'Estat, del tot deficitària, i la crisi en què a nivell general ens trobam immersos.

Malgrat la bona voluntat, per tant, els pressuposts no són els que haurien de ser. Per exemple l'educació constitueix una prioritat per al Govern de les Illes Balears, com és una prioritat per a qualsevol govern d'esquerra, per tant deixa un gust del tot agre dolç el fet que enguany la inversió en educació pugui en una proporció menor que l'any passat, i això tenint en compte que som lluny de la inversió del 6% famós del PIB en educació. Hauríem de recordar que invertir en educació és invertir en el desenvolupament econòmic de la comunitat i resulta del tot imprescindible per generar riquesa.

I ja que parlem d'educació, també m'agradaria fer incidència en un aspecte fonamental, la manca d'inversió per als estudis de formació professional, especialment si volem que l'FP deixi de ser la ventafocs del nostre sistema educatiu i passi a ocupar el lloc que li pertoca i el lloc que requereixen els diferents agents econòmics de les Illes Balears.

El pressupost de joventut també queda, malgrat l'augment del pressupost de la Conselleria de Joventut i Esports del 38%, per sota del que seria necessari, especialment si tenim en compte, ja n'hem parlat altres vegades en aquesta cambra, les característiques socioeconòmiques de les Illes Balears. En una comunitat, com la nostra, articulada envoltant de l'oci i la festa, la joventut requereix alternatives que tendeixin a minorar el peatge social que hem de pagar per ser una comunitat que viu al voltant del turisme; aquest fet deixa seqüeles fonamentals en els sectors més vulnerables, com ara els joves. Per tant, seria adequat que aquestes seqüeles poguessin temperades a través d'un pressupost adequat a l'àrea de joventut.

I parlant de característiques específiques de la nostra comunitat, consider també que arrossegam qüestions pendents, com ara l'equitat en la distribució interterritorial del pressupost; és del tot necessari revisar urgentment la Llei del finançament dels consells insulars, de manera que es pugui posar ordre pel que fa a transferències mal traspassades, mal dotades i sobretot per evitar, per favor, els greuges i les desigualtats pel que fa al finançament entre els diferents consells insulars de cadascuna de les quatre illes del nostre arxipèlag. I això és especialment important pel que fa a l'últim dels consells creats, el de Formentera.

Però no voldria de cap de les maneres entrar en conflicte amb Menorca o amb Mallorca o amb cap altra de les illes germanes, ja he deixat ben clar al principi d'aquesta intervenció que el problema és Madrid, que el problema és l'Estat, que el problema són uns balanços fiscals desfavorables per a les Illes Balears, que el problema és l'espoli fiscal que pateix aquest país. Aquesta situació es pot visualitzar en molts camps, em remet al del transport, observem, per exemple, que malgrat tot l'esforç que es fa en transport públic des de les Illes Balears han proliferat les companyies de baix cost, amb un control molt relatiu per part de les institucions i amb poc diàleg, ara mateix les connexions aèries entre Eivissa i Barcelona són molt pitjors que fa un parell d'anys. S'està negociant per millorar-les, se'n sortirà el Govern amb la negociació de la cogestió dels aeroports? Fet que milloraria substancialment aquest pressupost.

També és preocupant no veure cap partida per a la creació de la policia autonòmica. Tornarem arribar a finals de la legislatura sense ni haver creat el projecte, tot i que és un dels que clarament apareix en els acords de govern.

Com he dit abans, però, malgrat que els greuges a què ens sotmet l'Estat i la crisi econòmica, el Govern ha fet mans i mànegues perquè els pressuposts del 2009 quedassin mínimament endreçats i aquesta és la raó fonamental per la qual no votarem a favor de l'esmena del Partit Popular. I en aquest aspecte voldria remarcar la pujada molt significativa dels pressuposts per a la Conselleria d'Afers Socials, aquest 13,24%; aquesta pujada de pressupost demostra clarament que el Govern de les Illes es mou per uns paràmetres molt diferents als de l'anterior Govern i es vol desenvolupar com cal la Llei de la

dependència. Per tant, existeix consciència social en el si del Govern i hom està disposat a treballar perquè aquesta es vehiculi i es mostri clarament en el pressupost.

Així mateix, amb justícia hem d'apuntar que el Govern de les Illes Balears, amb els escassos mitjans amb què compta, fa un esforç important per fer front a la crisi econòmica; vull posar com a exemple d'aquest esforç els ajuts al sector del comerç, d'indústria i energia, i que també és obvi que existeix un esforç en turisme, el 7,8%. Però també s'hauria d'haver realitzat un plantejament més decidit, més ferm i descentralitzat de cara a la promoció de la que constitueix la primera indústria a la nostra comunitat autònoma.

Hem de celebrar també que pugui el pressupost en normalització lingüística, ara esperam que aquest augment de pressupost es tradueixi en unes polítiques públiques que facin que avanci sensiblement l'ús de la llengua en el si de la nostra societat. Vivim en temps de crisi i crec que el Govern, dins les seves possibilitats, treballa per fer-hi front, en aquest context sap greu que de vegades es jugui amb elements que creen incertesa a nivell social, com poden ser la convocatòria de possibles eleccions anticipades; quan es treballa per afrontar la crisi per tirar endavant un pressupost no es pot jugar a crear incertesa, no es pot generar desconcert, no es pot prestar atenció a una qüestió que, evidentment, desestabilitza i afebleix qualsevol govern.

Resumint, senyores i senyors diputats, crec que el Govern treballa com pot amb l'escassetat que gestiona i que una millora substancial en els pressuposts requereix una revisió a fons de les balances fiscals amb l'Estat i que cessi o, com a mínim, es relaxi l'espòli fiscal a què són sotmeses aquestes illes.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Marí. Vol intervenir? El Sr. Melià té la paraula.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Per a Unió Mallorquina aquests pressuposts són, primer de tot, uns pressuposts de transició, una transició fruit d'una incertesa, o de tres incerteses bàsiques: la primera incertesa sobre com s'acabarà concretant i com s'acabarà quantificant el nou model de finançament; hem parlat de l'eliminació de l'impost de patrimoni, hem parlat dels costos de la Llei de dependència, de l'insuficient finançament per part estatal de la Llei de dependència, i hem parlat que les previsions dels pressuposts és que els recursos que arribin d'aquest nou model de finançament vagin a eixugar l'endeutament. Lògicament, comprendrà, Sr. Conseller, que per a Unió Mallorquina no n'hi ha prou a eixugar el finançament, és a dir que esperam que el volum dels nous recursos que vinguin d'aquest nou model de finançament serveixi no únicament per eixugar endeutament sinó també per poder posar en marxa polítiques de generació de riquesa, que és el que consideram que necessiten les Illes Balears.

Un segon element de la incertesa és la concreció de les inversions estatals, en el debat de l'estat de la comunitat autònoma en vàrem parlar sobre aquesta manca de concreció d'aquesta inversió estatal; ens vàrem referir al Conveni de carreteres, podem parlar del Conveni de torrents, del Conveni de compra de finques públiques, de la cogestió aeroportuària, etcètera, molts de fronts oberts que encara no s'han començat a concretar i que, evidentment, des d'Unió Mallorquina desitjам i exigim que es concretin al llarg del 2009, perquè evidentment, si no, malament anirà la lluita contra la crisi econòmica que patim.

I un tercer element d'incertesa és la previsió de creixement. Efectivament, som a un model que es fa difícil fer previsions econòmiques i considera, al contrari del que succeeix amb l'esmena a la totalitat del Grup Parlamentari Popular, que les previsions de creixement, diguem, es fonamenten sobre fonts fiables, i això és el que es pot fer, tot i que, evidentment, els darrers mesos d'experiència de gestió pressupostària ens han demostrat que s'han produït perversions i s'han produït desajustos en aquestes previsions.

Dit això, per tant, una primera característica és aquesta, que són uns pressuposts de transició fonamentats en la incertesa per aquests tres elements.

Una segona característica per a Unió Mallorquina d'aquests pressuposts és que són uns pressuposts de lluita contra la crisi. Per què? Perquè es manté el nivell inversor, per a Unió Mallorquina aquesta és una gran notícia, possiblement el gran titular d'aquests pressuposts, el manteniment de la capacitat inversora de la comunitat autònoma. Són uns pressuposts que redueixen la despesa corrent, d'una manera modesta, certament, en la mesura de les possibilitats, però redueixen la despesa en un 2,5%, i que acudeixen inevitablement a l'endeutament, al dèficit. Per què? Perquè si no tenim finançament, si gran part dels recursos que es generen a les Illes Balears via impostos no repercuteixen a les Illes Balears ni a la comunitat autònoma evidentment l'única manera de lluitar contra la crisi és acudir a l'endeutament i al dèficit.

Aquesta situació de carestia, de mancances pressupostàries, de mancances financeres de les Illes Balears ha estat reiteradament posada de manifest en aquest plenari del Parlament i en comissió parlamentària i, lògicament, provoca que els pressuposts ens semblin insuficients, insuficients pel que podríem fer, però que, lògicament, responen a la necessitat, dins el marge que tenim responen a les necessitats de les Illes Balears; però, evidentment, amb el que Unió Mallorquina no està d'acord és amb aquest estret i migrat marge de maniobra que tenen les Illes Balears.

Hi ha partides de despesa indefugible, educació i salut, 60% del pressupost, evidentment el gran avantatge de l'oposició i del Partit Popular és que no ha de quadrar els pressuposts, per tant pot venir aquí, dir que les previsions d'ingressos estan equivocades, que ingressarem molt manco, que estaria bé reduir impostos i que, a més a més, estaria bé incrementar despeses; clar, això és el món ideal, a tots ens agradaria, però els que tenim responsabilitats de Govern no podem quadrar els pressuposts amb aquest desideràtum, sinó que hem d'anar a les concrecions malauradament.

Entenem que turisme és, diguem, la gran indústria del país i on hauríem de fer el major esforç inversor. És cert que hi ha un increment en el departament de turisme, però també és cert que la concreció d'una bona política turística dependrà una altra vegada que l'Estat faci la seva inversió en Pla Renove i en la reconversió de zones madures i que la regularització de les places turístiques aportí realment recursos suplementaris per a realment fer aquesta política que, per a nosaltres, hauria de ser central de cara als exercicis que vénen i sobretot en el 2009.

Moltíssimes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Melià. Pel Grup Parlamentari BLOC per Mallorca, té la paraula el Sr. Barceló.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Sí, gràcies, Sra. Presidenta. No és la meva intenció exposar en aquesta intervenció les grans xifres del pressupost, això correspon al conseller i així ho ha fet, per tant em limitaré a allò que és substancial, el motiu pel qual el nostre grup parlamentari de BLOC i PSM-Verds dona suport polític a la proposta de futur que suposen aquests comptes de la comunitat.

Comencem, aleshores, per una primera constatació genèrica: en temps de crisi calen uns pressuposts que s'ajustin a les necessitats que aquesta crisi genera, i pensam que els pressuposts generals de la comunitat autònoma de les Illes Balears per a l'any 2009 d'orienten a complir els principis que tot pressupost s'ha de marcar, com ara prudència financera, transparència, eficiència en la gestió i assignació de recursos en un context de dificultats econòmiques. Una segona constatació: la situació financera del Govern de les Illes Balears condiona, i molt, el poder actuar tot l'àmpliament que desitjaríem; parlar de deute heretat, de forats econòmics, de desviacions pressupostàries provinents de l'anterior legislatura pot molestar algú, se'ns pot dir que miram al passat, però és que, el deute, hi és, les plurianuals, hi són, i ara comencen moltes amortitzacions i s'ha de fer front al cost d'adobar obres mal fetes. Tot això pot ser el passat, però les quantitats que suposa són ben del present i llastren, malauradament, qualsevol previsió pressupostària; no es pot obviar, per tant, el passat quan es paga en el present.

Però bé, deixat clar això, què s'ha d'esperar d'uns pressuposts que han d'afrontar una situació de crisi? Ho vaig dir a la meua intervenció en el debat de política general, i més que mai ara és el moment de repetir-ho. En primer lloc, línies de suport, suport, ajut i sortida per a les persones i els col·lectius més afectats per la crisi; és el primer deure de qualsevol govern, un deure que aquest govern de progrés i nacionalista ha de

complir, i si no observem els objectius i les prioritats d'aquest pressupost, en el qual allò que es destina a polítiques d'acció social suposa un augment respecte del 2008 d'un 11,64%, és a dir, un 6,32% del total del pressupost, superior al 6%, com sabem, que marca la Llei d'acció social. Una part important d'aquests recursos es destinen a l'important desenvolupament de la Llei de dependència, amb un significatiu increment de recursos respecte de l'exercici actual, i això que l'Estat, des del nostre punt de vista, no hi destina tots els esforços que hauria de destinar en aplicació d'una llei que el mateix estat va aprovar i per tant que hauria de ser el primer interessat en què les comunitats autònomes poguessin desenvolupar adequadament. Tot i això, com dic, des del Govern de les Illes Balears es fa un gran esforç per l'aplicació d'aquesta llei de dependència. A més hem de tenir en compte també les quantitats transferides als consells insulars en matèria d'acció social i que també figuren en aquests pressuposts.

En general les actuacions destinades a millorar la prestació de serveis públics essencials, com són l'assistència sanitària, l'educació i la protecció social, continuen essent eixos estratègics bàsics dels pressuposts per a l'any 2009 com ho varen ser per al 2008. Però no basten aquestes línies de suport, calen també polítiques actives d'ocupació; són les dues cares d'una mateixa moneda, i en la situació actual més que mai, i també en aquest aspecte el Govern pensam que assumeix la seva responsabilitat amb un increment del que es destina a Treball i Formació, concretament del 7,57% respecte del 2008, sobretot i bàsicament en les polítiques que es duran a terme a través del Servei d'Ocupació de les Illes Balears.

En segon lloc una altra prioritat que vaig defensar en el debat de fa un mes feia referència a tot allò que suposa el suport a l'economia productiva. No es pot sortir d'una mala situació econòmica sense el concurs, la col·laboració i el suport decidit a les empreses de la nostra terra, en tots els àmbits, en tots els camps. En aquest sentit es mantenen les polítiques de suport a la petita i mitjana empresa, s'incrementen els esforços en promoció turística i les polítiques de suport al sector agrari.

Passem, llavors, al tercer eix fonamental: la inversió pública, inversió pública per estimular el sector privat i oferir llocs de feina, inversió pública per pal·liar la manca de liquiditat de les empreses, inversió pública per, en definitiva, donar sortida a empreses i treballadors. Res a veure amb la inversió pública d'anterior època, que tengué com a resultat la creació d'una bombolla de beneficis especulatiu que ha acabat explotant-nos a la cara, com durant anys advertírem sense que se'ns fes cas. S'ha de destacar que en un context de crisi econòmica, de baixada de les previsions d'ingressos, la suma dels capítols 6 i 7 d'inversions es manté en relació a enguany; és cert que el capítol 6 d'inversions del pressupost de despeses té una disminució per damunt de l'11%, poc més de 31 milions d'euros en termes absoluts, a causa de la finalització de projectes d'inversions importants de carreteres tant a Eivissa com a Mallorca; tot i això es continuen mantenint les aportacions per finançar les inversions encara pendents per altres projectes d'obres inclosos en el conveni de carreteres amb el Ministeri de Foment i que havien estat encomanades al Govern de les Illes Balears.

A la vegada les dotacions per transferències de capital s'incrementen gairebé un 7% en relació al 2008, amb les aportacions als consells insulars per als nous convenis de carreteres, l'aportació a l'Ajuntament de Palma per la Llei de capitalitat, així com la transferència a Serveis Ferroviaris de Mallorca derivada de l'aplicació del conveni del tren signat entre el Govern de les Illes Balears i el Ministeri de Foment recentment, conveni que permetrà afrontar importants infraestructures en aquesta matèria durant aquesta legislatura, però cal recordar que no culmina les aspiracions de la comunitat autònoma, o almanco així ho pensam des del Grup Parlamentari del BLOC i PSM-Verds; esperam també el conveni del tramvia i esperam arribar al total del 2% de les inversions estatals en el període de vigència del Pla estatal, fins al 2015, com hem dit en anteriors ocasions i com s'ha aprovat en aquest parlament. Destacam, per tant, que les inversions en transport públic són un aspecte clau d'aquest pressupost per al 2009, però pensam que encara hi ha feina a fer i s'hi ha de fer més incidència, com deia, en la qüestió del conveni de tramvia pendent.

Els tres eixos, per tant, que per al nostre grup són fonamentals, sense dubte, es compleixen amb escreix en aquest pressupost. Això, per tant, ens satisfà, en el nostre grup parlamentari, que sense dubte ha aportat molt perquè així fos possible.

Però, a més d'aquests tres grans eixos, els altres reptes no s'obliden. En educació i sanitat s'ha fet un gran esforç; és ver que atesos els crònics problemes de finançament, provinents ja des del moment en què varen venir les transferències estatals, tant en educació com en sanitat, infravalorades, com sabem, ens temem per tant que per molt d'esforç que es faci mai no serà suficient, i per tant és un dels temes que tenim pendents, el finançament de l'educació i de la sanitat. La recerca, la innovació i el desenvolupament tecnològic, com ha destacat el conseller d'Economia, són també una aposta clara d'aquest pressupost; juntament també pensam que ho hauria de ser amb la protecció del medi ambient. També l'esforç en política lingüística, juntament amb la previsió del funcionament del nou institut Ramon Llull després de la reincorporació de les Illes Balears.

També destacaria la previsió dels pressuposts per un nou sistema de finançament definitiu dels consells insulars, donant així compliment a allò que marca l'Estatut d'Autonomia. De fet la mateixa llei de pressuposts preveu que la nova regulació del sistema de finançament dels consells insulars tendria efectes a partir de dia 1 de gener del 2010.

Un altre aspecte a destacar, l'austeritat, la contenció de la despesa. Així, per exemple, les despeses de personal experimenten un creixement, s'ha de dir que del 4,67%, però són 2,42 punts per davall de l'increment global del pressupost. Així mateix s'ha realitzat un esforç important per tal que la despesa en el capítol 1 a les conselleries d'Educació i Cultura i de Sanitat s'ajusti al màxim a les necessitats reals de les conselleries. En termes de pes relatiu sobre el total, la seva participació, la participació del capítol 1 d'aquestes dues conselleries, passa del 18,8 en el 2008 al 18,4 per a l'exercici del 2009; disminuïm, per tant, un 0,43 punts la seva participació en el total dels pressuposts de l'Administració de la comunitat autònoma.

A la vegada el capítol 2, de despeses corrents en béns i serveis, experimenta un descens d'un 2,5%. El conjunt de despeses corrents en béns i serveis representa, per tant, només el 2,2% del total del pressupost, inferior a la participació de l'exercici actualment vigent. I també s'ha de recordar, jo diria que més a títol de gest polític que la incidència econòmica real que tindrà damunt el pressupost, s'ha de recordar la congelació de les retribucions corresponents tant als membres del Govern com a la resta d'alts càrrecs i personal eventual de l'Administració de la comunitat autònoma, que valoram, com deia, en un moment de crisi econòmica com un exemple que s'ha de donar.

Pel que fa al pressupost d'ingressos per al 2009, en el pressupost d'ingressos s'inclouen les entregues a compte del rendiment dels tributs cedits totalment o parcialment que conformen el nou sistema de finançament autonòmic amb el fons de suficiència negatiu, minorant l'import de l'IRPF, un fons de suficiència que d'acord amb les propostes de resolució que es varen aprovar en el darrer debat de política general en aquest parlament s'haurà de negociar, per part del Govern de les Illes Balears, la seva desaparició o, si més no, la modificació per tal que aquest fons de suficiència no continuï perjudicant les Illes Balears com ho fa fins ara, l'única comunitat autònoma que aporta a aquest fons de suficiència, juntament amb la comunitat autònoma de Madrid, a compte d'uns suposats excessos de finançament que mai no s'han produït. Si miram els comptes del finançament autonòmic aquests excessos que suposadament ens obliguen a pagar el fons de suficiència mai no s'han complert, i això no es pot permetre; per tant exigim a aquest govern, i en això tindrà tota la nostra col·laboració, que negociï aquest punt de manera clara i contundent en el pròxim finançament autonòmic.

A part de la crònica insuficiència del finançament, l'empitjorament de la situació econòmica i financera de l'economia a nivell internacional obliga a realitzar unes previsions a la baixa dels ingressos, sobretot d'aquells ingressos lligats al sector de la construcció, directament o indirecta, la qual cosa encara ha dificultat més la confecció d'aquest pressupost; si ja és complicat fer un pressupost, en una situació com l'actual ho era encara més. Així i tot les dotacions del capítol 4, de transferències corrents, experimenten un augment del 49,5% motivat per la previsió de la liquidació del 2007 del nou sistema de finançament, dels nous fons sorgits per tal de finançar el dèficit de sanitat i de bestretes que es podran sol·licitar a compte de la liquidació definitiva. També s'ha de fer esment en el pressupost d'ingressos de l'increment de l'endeutament en un 79,5% per fer front a les iniciatives de l'actual govern en un context de crisi econòmica.

En definitiva pensam que són uns pressuposts realistes, uns pressuposts que han de fer front a una crisi sense que el nostre país tenguí tots els elements, tots els instruments que li correspondrien per fer-hi front. Cal insistir una vegada més en la necessitat d'un finançament autonòmic adequat; en la negociació amb el Govern de l'Estat, que s'allarga i que de fet ja no ha permès comptabilitzar el nou finançament en els pressuposts per al 2009, s'ha de ser, com deia, molt clar i molt contundent. Ara per ara els incompliments dels calendaris per aplicar el nou finançament són clars. Això, juntament amb unes inversions estatals via pressuposts generals de l'Estat per al 2009, tot i que ja no ens deixen en el darrer lloc, com fins ara, continuem estant per davall de la mitjana estatal, per molt que l'Estatut d'Autonomia digui el que digui.

Sense aquests recursos que l'Estat ens nega hem hagut de recórrer al deute, un deute fruit de la necessitat, no de l'ostentació faraònica d'altres moments, però un deute que s'afegeix a allò que ja existeix i que dificulta el nostre marge de maniobra. Però s'han de dur a terme els projectes i s'ha de fer front a la crisi, així que des del nostre grup acceptam i valoram com a necessària la xifra d'endeutament que ens proposen aquests pressuposts, com he dit de gairebé 742 milions d'euros, que signifiquen un increment preocupant, i això no es nega des del nostre grup, però necessari en l'actual context, i per això és més clar que mai que l'exigència d'un finançament just és de supervivència per al nostre país. De fet el pressupost permet al conseller d'Economia que no es concertí l'endeutament o que fins i tot es destini a amortització avançada a compte del nou sistema de finançament que ha de venir en vigor, però crec que hi ha d'haver marge per dur a terme altres actuacions i per això aquesta reivindicació d'un sistema de finançament just per a les Illes Balears que, tornam a insistir, serà absolutament necessari per als pròxims anys.

Finalment, per tant, per tots els motius exposats, manifestam el nostre rebuig a l'esmena de devolució que ha presentat el Grup Popular. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Barceló. Per part del Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Carretero.

EL SR. CARRETERO I NIEMBRO:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. En primer lloc, Sr. Conseller, el vull felicitar per la seva exposició, que ha estat seriosa, rigorosa i encertada, tot i que vostè no ha pogut convèncer el Sr. Fiol, per sort.

Tant els pressuposts del 2008 com aquests del 2009 no hi ha cap dubte que estan marcats per circumstàncies extraordinàries, però al mateix temps el nostre grup també valora que tant uns com els altres comparteixen una clara vocació de canvis estructurals per a les nostres illes. Els primers, i ja sé que no agradarà tampoc, van estar molt condicionats per una situació trobada per una nefasta herència de prioritats equivocades, de gestions negligents i de desviaments escandalosos, i que es van traduir en compromisos pendents per al nou govern. El 2009 creixien un 15% en part per afrontar aquesta situació. Però el nou govern no va voler deixar de banda l'inici de canvis estructurals absolutament necessaris. A les Illes patíem, com

vostè ha recordat repetides vegades, un procés de caiguda sostinguda de la productivitat que, juntament amb un creixement demogràfic de l'ordre del 30%, havia provocat una pèrdua continuada de competitivitat. I mentre la nostra economia es deteriorava i el creixement econòmic es basava en especulacions, la construcció, en una destrucció del territori insostenible i perjudicial, el govern Matas o Estaràs es dedicava a la complaença del tot funciona, al malbaratament, a desviacions pressupostàries i a incrementar l'endeutament.

Front a aquesta situació el nou govern va emprendre quatre grans compromisos, que al nostre parer els està donant compliment: avançar en polítiques socials, millorar la competitivitat, apostar pel transport públic i tenir en la sostenibilitat el principi rector de totes les polítiques. I un altre canvi important, aquest més de formes però també de fons, fa referència a la transparència en els comptes públics, deixant de banda artificis comptables. I també implantant mesures de control, com són els interventors delegats a cada conselleria, que s'han demostrat imprescindibles.

I amb aquests eixos bàsics el nostre grup va donar suport i el Parlament va aprovar uns pressuposts d'un marcat caràcter inversor, i així el 2008 el Govern de les Illes Balears haurà pogut invertir un 28% més que en l'exercici anterior. I el Partit Popular va fer una anàlisi d'aquells pressuposts on la definició més repetida a totes les comissions era continuisme. El Partit Popular continuava defensant el model de creixement anterior, obviant que hi havia i hi ha un amplíssim consens dels agents econòmics i socials que l'estaven i que l'estan qüestionant i que demanen canvis, canvis de fons i canvis de formes. Record que a totes les comissions la crítica més contundent que feia el Partit Popular era "vostès fan el mateix", però s'equivocava. Aquesta comunitat ha canviat les polítiques, ho ha fet de forma substancial, com avui s'ha tornat a posar de manifest, un canvi que evidentment serà difícil i serà llarg, i que a hores d'ara ha topat amb una crisi enorme que hem de saber transformar en oportunitats. De moment, com he dit, han canviat les formes, que també són importants, i ara es fa política i es prenen mesures de la mà dels agents econòmics i socials, amb pactes importantíssims com el Pacte per la competitivitat o el Pacte per l'ocupació, i des de l'oposició tota aquesta feina sempre s'intenta menysprear dient que es fa per a la foto.

I ara aquests pressuposts per al 2009 també es presenten en unes circumstàncies excepcionals, aquesta vegada exògenes, en un moment de crisi econòmica i financera mundial i global, que pot ser llarga i que fins i tot podria derivar en depressió, un moment en què tots els agents demanen mesures i exigeixen primer de tot i manera urgent recuperar la confiança.

El Grup Parlamentari Socialista considera que aquests pressuposts per al 2009 presenten les mesures anticíclics que dins les possibilitats de recursos disponibles representen un esforç importantíssim i que responen a les necessitats que té la nostra societat, la nostra economia, les nostres empreses i també els treballadors i les famílies. No seré jo qui pretengui defensar les bondats d'aquests pressuposts millor del que ho ha fet el conseller, per tant, ens feim nostres les seves reflexions i els seus arguments.

L'aprovació d'aquests pressupostos esdevé d'una importància enorme per a l'economia balear, pel difícil moment en què vivim i per les importants respostes que els pressupostos aporten. És la millor eina que tenim en aquests moments i quasi bé l'únic que tenim. Probablement són els pressupostos de tota la història d'aquesta comunitat en què més importància té la seva aprovació. Malauradament, dins aquest procés de tramitació considerem que el Partit Popular ha actuat de manera irresponsable intentant vendre a l'opinió pública un suposat interès a participar, a pactar o a consensuar aquests pressupostos quan la realitat és que solament ha pretès enredar i confondre.

L'únic que fa amb aquesta actitud és intentar generar desconfiança, però el que realment amaga aquesta actitud del Partit Popular és la manca de projecte alternatiu. Darrerament hem pogut veure que el Partit Popular ha quedat orfe de coordinació, orfe de criteri comú i sembla que li queda poc per quedar orfe de lideratge i, en el camp que avui ens ocupa, el Partit Popular ha quedat orfe de model econòmic. Avui ho hem constatat una vegada més amb la manca de propostes mínimament coherents i això que parlen, ells mateixos ho remarquen, d'un partit majoritari, únic a l'oposició que representa quasi el 47% de la població, els hauria de fer reflexionar.

El Partit Popular ve aquí i reclama austeritat. Avui ha parlat, amb un altre terme, de contenció. Vist com gestionaven i com encara gestionen alguna institució tenen poca credibilitat, però a més si miram i analitzam les propostes que han fet a les diferents comissions, veim que efectivament no s'aclareixen. Un petit resum: en Educació, el Sr. Pastor trobava que érem poc ambiciosos, un 6% li semblava quasi bé ridícul, tot i que representa 48 milions d'euros, trob que hi havia una esmena per allà que demanava un 60% d'increment i, per tant, quasi bé 500 milions d'euros més de despesa. A Sanitat, la Sra. Castro, literalment, lamenta que sols creix un 5% i ho considera ridícul i afirma que així no es pot garantir l'assistència sanitària, amb una demagògia increïble ho reclama tot, insaciable. Passam a suposar que vostè li fa un poc de cas i incrementa sanitat no amb un 5, sinó amb un 10%, 125 milions més d'euros de despesa corrent.

A la Sra. Palau, les inversions en esports li semblen ridícules, el Sr. Rodríguez es lamenta que a Interior no s'incrementa ni l'IPC, demana més recursos i a Presidència, també el Sr. Rodríguez, demana també més recursos per al Fons de compensació. El Sr. Flaquer -ara no hi és- però també considera vertaderament escassos els pressupostos de Turisme i reclama més en promoció, el famosos 30 milions d'euros en promoció. També reclama Platja de Palma, Platja d'en Bossa, Sant Antoni, Palau de Congressos, Santa Eulàlia, etc. Això sí -això sí-, després diu que són els millors pressupostos possibles, nosaltres també, però bé, ara a l'esmena a la totalitat fan referència a la manca d'infraestructures turístiques.

El Sr. Tadeo diu en comissió que no són prou socials, ha quedat curt vostè, han de ser més socials. Avui també ho han tornat a denunciar, tampoc no fa un esforç inversor suficient i aquí també, el nostre grup socialista, podria tenir certes coincidències amb el Sr. Tadeo. Podríem seguir amb totes les conselleries, realment insaciables. Vostè es queixa de les peticions que rep dels seus companys, però si tengués de companys a uns quants del Partit Popular que jo he pogut sentir a totes i cada una de les comissions, no hi hauria manera -no hi hauria manera malgrat el seu nom- de quadrar res.

Ara vénen aquí, obliden el que van fer... Obliden el que fan aquí on governen i obliden el que han dit a les comissions, amnèsia total, i reclamen austeritat. Jo els reclamaria serietat, rigor i coherència ja que no basta pujar aquí i fer un discurs irònic.

Si passam al capítol d'ingressos, la cosa no canvia. Tot i ser conscients de la important davallada d'ingressos que es produirà a causa de la crisi, el Partit Popular també és insaciable a l'hora de demanar rebaixes fiscals. Demana totes les que ells mai no van aplicar, ara les consideren necessàries. No he calculat la disminució d'ingressos si fes cas vostè a totes les ocurrències que se li han plantejat per part del Partit Popular, no sé si ho han fet, per curiositat, a la seva conselleria, però probablement superarien uns quants de centenars de milions d'euros.

Per tant, no hi ha res que quadri amb les propostes del Partit Popular. Això sí, el Partit Popular, ja sabem que té una vareta màgica que ho quadra tot: Madrid, el nou finançament, però és clar, també sabem que en pensa Rajoy. Jo mateix vaig poder escoltar la Sra. Ana Mato a Es Mercadal al costat de la presidenta Rosa Estaràs com deia que això no s'ha de tocar. No s'ha de tocar. També sabem, vaig poder llegir l'altre dia l'esmena que va presentar el Partit Popular de Balears als pressupostos generals de l'Estat on es queixaven que Balears era una comunitat especialment ben tractada. No sé si vostè ha llegit aquesta esmena, és l'esmena que van presentar els diputats representants de les Illes Balears, bé, els diputats... als de Balears els van prohibir presentar esmenes perquè tot es presentava amb un *pack*, un *pack* que deia que Balears estava massa ben tractada.

Conclusió, demanen participar, li demanden consens, però tan sols per enredar. No hi és el portaveu Diéguez, però ell ho va encertar "*buscan el lío político*". Si féssim cas a les propostes del Partit Popular l'increment de les despeses, així per sobre, seria d'uns 1.000 milions d'euros, els ingressos propis, la meitat i, evidentment, com vostè sap, si governessin ells a Madrid les transferències estarien ultra congelades. És a dir, impossible. Demagògia pura, enredar la troca per tal d'amagar la realitat, que no és una altra que la manca d'un model, la manca absoluta d'alternativa i, en definitiva, la manca més absoluta de credibilitat en les propostes que es fan.

Per tot açò, donam suport al projecte de pressupost per al 2009 i votarem en contra d'aquesta esmena a la totalitat. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Carretero. Intervencions en torn de rèplica, pel Partit Popular el Sr. Fiol té la paraula.

EL SR. FIOI I AMENGUAL:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Surt a complir aquest torn de rèplica naturalment per.... perquè, és clar, el que ens du avui aquí, si jo fos el Sr. Umbral, al cel sia, diria *quiero que se hable de mi libro!*, que era el que deia a la televisió quan va anar...

Aquí els torns són per parlar de l'esmena, però això s'acaba convertint en una desfilada dels grups presents, la majoria dels que desfilen per aquí, per lloar les virtuts i bondats del conseller Manera a qui felicita molt notablement perquè ha aconseguit una cosa, no sé si fàcil o difícil, però que té mèrit, que és convèncer tots els grups que han sortit aquí de totes les virtuts i bondats d'aquest pressupost. Els ha arribat a convèncer que la despesa corrent baixava, això és una cosa que té un mèrit extraordinari!, perquè o no s'han llegit el pressupost o és una estratègia de primera divisió, perquè ha sortit gent a dir "bé, és que aquest pressupost baixa la despesa corrent". No, la despesa corrent puja. Ara, si el Sr. Manera ha tengut la virtut d'enredar-los i fer-los creure tot això, idè enhorabona, Sr. Conseller, perquè aquí ja està demostrant unes virtuts que no li coneixíem.

Vull en primer lloc, dit això, agrair al Sr. Mayans la seva intervenció tan brillant com de costum i tan encertada i tan al voltant de la realitat que convé que aquesta cambra ho escolti de tant en tant.

A la Sra. Marí li vull dir que m'ha agradat tant la seva intervenció que només m'ha sorprès el final perquè crec que tot el que ha dit ho puc subscriure pràcticament tot, no amb els mateixos termes segurament, però sí amb els conceptes i amb les idees generals, per això m'ha sorprès molt que acabàs dient que votaria en contra de l'esmena. És una cosa que m'ha deixat precisament fora de les esperances que jo tenia.

Amb el Sr. Melià també hi tenia dipositades algunes especials esperances sobretot perquè el Sr. Melià en l'estat de la comunitat havia dit textualment que "la relació financera de la comunitat a Madrid era una estafa continuada". Si és una estafa continuada, avui, la complicitat del Sr. Melià el converteix també en membre d'aquest figurat delictiu d'estafa continuada entre les relacions de Madrid i les Illes Balears perquè també ha dit, al final, després d'argumentar moltes coses a favor de l'esmena, que estava en contra i per tant, no la votaria a favor. Per tant, un altre que està en la mateixa situació.

Respecte al Sr. Barceló del BLOC que ha tengut una intervenció també molt interessant, ha dit alguna perla que també té a veure amb l'habilitat pedagògica del Sr. Manera que avui vull reconèixer aquí i ho hem altres vegades a més, les seves condicions doctorals de professor, idè, arrossegueu l'opinió pública i també els diputats per allò que es veu. És clar, aquí ha sortit el Sr. Barceló i ha arribat a dir que en educació i sanitat s'ha fet un gran esforç. Ah, sí? S'ha fet un gran esforç?

S'ha pujat el 5%, si hi arriba. Això és un gran esforç quan el pressupost puja un 7? Carall, quin gran esforç que hem fet en educació i sanitat! No sé si el conseller de sanitat que és aquí, no diu res, deu dir "el que hem de sentir des d'aquí darrera dels nostres, dels que ens donen suport". Bé, aquests són les càrregues dels pactes, perquè algunes conselleries sí que han pujat, eh? Algunes sí que han pujat més del 7 i més del 8.

Sr. Manera, contaré un secret que vostès no saben. Contaré un secret. El capítol 1, consolidat, de la Conselleria d'Hisenda puja un 16%, eh?, alerta, eh? A vostès aquí els han pres el pèl un poquet, bé, han pres el pèl no és la paraula, els han convençut d'una part de la veritat, d'una interpretació de la realitat.

Bé, després ha dit altres coses que bé,... les moltes virtuts d'aquests pressuposts jo no les repetiré, crec que formar part del Govern i donar suport al Govern no obliga, en fi, a treure (...) d'una manera tant evident i tan àmplia, cadascú però que faci el que vulgui i sabrà fins on arriben els seus compromisos amb aquest govern. Aquest no és el nostre problema, però ha tocat el tema de l'Institut Ramon Llull i el tema de l'Institut d'Estudis Balearics com a una gran victòria. Ho consider un fracàs perquè al final això és una duplictat de despeses per a objectius similars. Es va posar en marxa l'Institut d'Estudis Balearics perquè sortíem del Ramon Llull i s'hi varen dedicar uns recursos, si ara es torna a entrar al Ramon Llull, naturalment s'han de minvar els recursos de l'Institut d'Estudis Balearics o no s'han d'incrementar els de Ramon Llull. El que no pot ser és que dupliquem, persones, responsabilitats, pressupostos,... en un moment en què precisament estam dient que tenim una crisi molt gran i amb dificultats de finançament molt grans.

I vull deixar el darrer minut pel Sr. Carretero, que ha parlat com fa tantes vegades de la nefasta herència rebuda i que naturalment tot és transparència i abans tot era obscuritat, ha sortit el sol, ha arribat la llum i la foscor ha desaparegut. Tot això ja ho sabem, però crec que ha fet una..., a part d'insultar-no i dir que enredam i (...) i no tenim projectes de (...), a més ha jutjat una cosa que no està bé fer mai, ha jutjat el lideratge del partit de l'oposició i com funciona o com deixa de funcionar el partit de l'oposició. No es fiqui en aquestes coses. Li don un consell, gratis, no es fiqui en aquestes coses. Deixi'ns fer perquè crec que és una norma no escrita que hem de respectar. Els partits tenen la seva vida pròpia, les seves dinàmiques pròpies, tots els partits, el de vostès també. No es fiqui en aquests embulls i menys aquí dalt. No s'hi fiqui, per favor.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Fiol.

EL SR. FIOL I AMENGUAL:

Acab amb una cosa que no vull deixar de dir, si em permet, avui... i acab, són deu segons si me'ls dona, Sra. Presidenta, que estic segur...

LA SRA. PRESIDENTA:

Deu segons i quinze.

EL SR. FIOL I AMENGUAL:

... la seva coneguda generositat.

He de dir que avui, a més del seu partit, Sr. Carretero, hem hagut de suportar l'insult del Sr. Pablo Martín que "*llama cínico al PP por presentar enmiendas que sólo pueden salir con el voto de Vicens*". És a dir, nosaltres som uns cíncics perquè presentem una esmena a la totalitat que només sortiria si el Sr. Vicens ens vota i els pressupostos, com sortiran endavant d'aquí a un mes si no és amb el vot del Sr. Vicens? Ah, saps que és de difícil predicar...

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervencions en torn de contrarèplica. Per part del Grup Mixt, Sra. Marí, té la paraula.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Fiol, no totes les coses, ja sap vostè que no són ni blanques ni negres, tot té pros i contres, tota qüestió té sempre una estructura superficial i una estructura profunda. En aquest cas l'estructura profunda per a nosaltres és allò que marca que donem suport a aquests pressupostos i que no votem l'esmena que presenta el Partit Popular. Sabem que el Govern dins les possibilitats que té per tota una sèrie de qüestions que són importants ha primat allò que és el benestar d'aquesta societat, el benestar social, i aquest és un fet sensible per tot allò que són les polítiques progressistes i no ho podem oblidar. Aquesta per a nosaltres és una de les estructures profundes importants.

També hem apuntat abans que estam d'acord amb totes les mesures anticrisi que s'han plantejat des d'aquesta tribuna, que el Govern ha fet allò que ha pogut i dins les seves possibilitats, que si tenguéssim unes condicions fiscals més acceptables i això crec que ho hem reconegut tots, si hi hagués més autonomia fiscal, si no despenguéssim d'aquesta bona voluntat o no bona voluntat de l'Estat segons els colors polítics que té, seríem figures d'un altre paner i tot seria diferent.

També li vull recordar que si patíssim amnèsia, tot i que diuen que en política la memòria és només de sis mesos, seria lògic respondre a vegades d'una altra manera aquesta intervenció que ha fet vostè, però malauradament aquesta diputada té una memòria que és una miqueta més llarga de sis mesos. Per tant, tampoc no puc entendre que es parli tant alegrement sobre l'augment de càrrecs del Govern com ha fet abans o sobre la disminució de la despesa corrent, quan el PP va malgastar -i em sap greu recordar-ho, però crec que s'ha de

recordar- i d'una manera més infinita que no ho fa l'actual govern. També m'agradaria recordar aquells sous que encara mai no s'han arribat a aclarir d'aquells personatges tan dubtosos que pul·lulaven per IB3.

Per tant, es poden estalviar aquesta crítica a vegades amb tanta recepta màgica al Govern perquè no té cap credibilitat popular, amb el bon sentit de la paraula, entre la gent. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Marí. Pel Grup Parlamentari BLOC per Mallorca, el Sr. Barceló té la paraula.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Sí, molt breument, només per matisar un parell de coses de les que ha dit el Sr. Fiol, el portaveu del Partit Popular, que se sorprèn que els grups parlamentaris que donam suport al Govern haguem lloat aquests pressupostos, fins i tot sembla que atribueix a unes arts màgiques del conseller d'Economia que ens ha obnubilat la vista i per tant, hem perdut el món de vista i donam suport a aquests pressupostos a cegues, quan jo li he d'explicar, Sr. Fiol, que això no és així, que com a integrants del pacte lògicament hem participat en l'elaboració d'aquests pressupostos.

Aquests pressupostos, per tant, també són els nostres pressupostos i per tant, des d'aquest punt de vista nosaltres estam convençuts que aquests pressupostos responen als reptes que ens havíem marcat, responen a una situació molt complicada, ja de per si complicada pel tema en el qual he insistit en la meua intervenció del finançament autonòmic, de tot allò que tenim pendent amb l'Estat i que, lògicament, sempre insistesc que, al manco per part del nostre grup, no tenim un pacte amb el Sr. Zapatero, però sí amb el Sr. Antich.

Per tant, tot el nostre suport al Govern, però no amb el Govern de Madrid. Amb el Govern de Madrid tenim molts de problemes i això no ho negam. També dificultats per fer aquests pressupostos per la situació econòmica actual, molt complicada, que afecte empreses, que afecta treballadors, que afecta tots els sectors econòmics i que, lògicament, s'ha hagut de fer un esforç suplementari per part del Govern per dur a terme uns pressupostos que responguessin a aquestes qüestions.

Per acabar, només li vull matisar que no he parlat de l'Institut d'Estudis Baleàrics, vostè diu que jo he dit que són una gran victòria l'Institut Ramon Llull i l'Institut d'Estudis Baleàrics. He parlat que estic content de la reincorporació a l'Institut Ramon Llull. Quant a la duplicitat de pressupostos, evidentment que els dos instituts ja han parlat per tal de veure quines competències corresponen a cada un i és evident que hi haurà coordinació total i absoluta en aquest aspecte.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Barceló. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Carretero.

EL SR. CARRETERO I NIEMBRO:

Gràcies, Sra. Presidenta. El Sr. Fiol lamenta que no parlem de la seva esmena, he vingut a parlar de la seva esmena, que és d'agrair que enguany hi ha set punts, l'any passat n'hi havia un, jo només he parlat de la seva esmena, de res més. Ara bé, he denunciat que aquesta esmena i els arguments que la sustenten tenen poca serietat, poc rigor i poca coherència. El que sí no he fet en cap moment, en cap cas, ha estat insultar, açò no ho he fet.

Gràcies pels consells, me'ls aplicaré, però se'ls apliqui vostè també, sí, també se'ls ha d'aplicar. El Grup Parlamentari Socialista considera que ara més que mai s'ha d'apostar, d'una manera ferma i decidida, per estimular l'economia, s'ha de fer un esforç en despesa pública, oferir més béns i més serveis, reforçar les polítiques socials i ajudar a qui més ho necessita, el problema és que el Partit Popular, quan parles de despesa pública de vegades pensa en llaunes de coca-cola, dietes amb llagosta, etcètera; però no, nosaltres parlem d'una altra cosa, parlem d'oferir béns i serveis, i reclamam austeritat total, austeritat total, tota la que ells no van aplicar en els darrers anys.

En aquests moments la despesa pública és un factor imprescindible per tal de reactivar l'economia, gastant bé, fent un correcte manteniment de les inversions, no pot ser anar a una comissió, no, manteniment no, quan sabem que hi ha inversions que fan aigua per tot. Gestionar correctament per tal de donar serveis, millorar el benestar i donar cobertura a qui més ho necessita; apostar, i es fa, per l'educació, per la recerca i per la innovació. Ara més que mai es fa necessari un esforç inversor públic, però clar, una altra vegada el Partit Popular, quan parles d'inversions públiques, ja pensa en autopistes i pensa en Palma Arena i pensa en obres faraòniques que després no tenen rendibilitat ni social ni econòmica; no, nosaltres parlem d'inversions ben prioritzades, ben gestionades i que han d'anar destinades a millorar les infraestructures productives, apostant pel transport públic, ports, aeroports, ferrocarrils, infraestructures tecnològiques de comunicació, energètiques, mediambientals i turístiques. I com no pot ser d'altra manera, també, de les que vostè anomena infraestructures silencioses, que millorin el capital humà i el benestar: Universitat, escola, escoles, hospitals, residències; infraestructures totes aquestes que ens permetin estimular l'economia i al mateix temps millorar i fer més productiu el nostre sistema econòmic.

Consideram també suficients els beneficis fiscals que vostè proposa, ja que majors reduccions dins la situació actual de desconfiança, de refredament del consum i de refredament de la inversió privada, no tan sols provocarien desequilibris pressupostaris inassumibles, sinó que només servirien per millorar l'estalvi, però no servirien per reactivar el consum i el que ara és absolutament prioritari, que és reactivar l'economia i per tant reduir l'atur.

Veig que em queda poc temps i seguiré el consell del Sr. Fiol, perquè ara m'anava a ficar en un comentari del seu gran líder de la dreta que, com bé sap, ha recomanat no tenir complexes, i jo hi volia fer una referència, però no la faré. Per tant, obviarem ...

(Remor de veus i petita cridòria)

Ara volen que la faci.

(Rialles i cridòria)

Sr. Conseller, li demanam tot açò que he acabat d'exposar i una volta haguem sortit d'aquesta crisi, que no tenc cap dubte que en sortirem, ja serem a temps de preocupar-nos per altres qüestions, també importants, com són el dèficit, el deute o l'equilibri pressupostari. Per sort, en aquest país, i gràcies a polítiques responsables dels darrers anys, tenim recorregut, a Balears, malauradament, per altres polítiques, en tenim manco de recorregut, altres no van ser responsables quan tocava però ara les prioritats són unes altres i les hem d'acomplir.

Així que, Sr. Conseller, consideram que vostè ha fet bé no retirant els pressupostos, aquests que tenim, que presenta avui, són prou bons; com tot en la vida, segur que són millorables, i el nostre grup parlamentari vol ajudar a millorar-los. Escoltarem les esmenes del Partit Popular, les analitzarem amb tot l'afecte del món i farem el major dels esforços ...

(Algunes aplaudiments i remor de veus)

... per tal d'incorporar totes aquelles que tinguin un encaix possible dins aquests pressupostos. Ara bé, li he de reconèixer que jo, personalment, som escèptic.

Sr. Manera, té tot el nostre suport per a l'aprovació d'aquests pressupostos i té el nostre suport i el nostre mandat de la seva gestió i aplicació amb tota l'energia i amb tota l'empenta del món. Volem un govern decidit i amb empenta, ja que ara, més que mai, es fa necessària la intervenció decidida del sector públic. I aprofitant que vostè ha fet menció de Paul Krugman, li volia citar una frase molt recent i que segur que vostè coneix: "En temps difícils com aquests la virtut es converteix en vici, la cautela en risc i la prudència és un disbarat."

Ja vindran temps millors, ja serem a temps de sanejar els comptes públics, ara el que toca és reactivar l'economia, crear llocs de feina...

(Remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Vagi acabant, Sr. Carretero.

EL SR. CARRETERO I NIEMBRO:

Els fa gràcia, però la qüestió que vostè coneix i vostè l'ha dibuixada molt bé és prou seriosa.

Fa falta millorar la productivitat per tal de ser més competitiu i també toca ara ser més solidaris i més respectuosos amb el medi ambient. Creim, el nostre grup creu, que aquest Govern així ho ha entès i així ho ha reflectit en els pressuposts i per açò li donarem suport.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments i aldarull)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Carretero. Passarem ara a les votacions. En primer lloc, la votació de l'esmena ... Sí?

Em comenten que a la Mesa l'aparell dels dos, de la vicepresidenta i del secretari no funciona, no sé si afecta les votacions, ho comunicam amb anterioritat i, si de cas, passam a la votació perquè, ... O no podeu votar? No se sap si es pot o no es pot.

Ho provem, si no funcionàs tenguin en compte que és que ja ho hem advertit primerament i després votaríem a mà alçada. Si els pareix bé passam a votar i votam.

Ha funcionat, per tant, vots a favor, 28; vots en contra, 29. Per tant, no s'accepta l'esmena.

A continuació, passam a votar les quanties globals dels pressupostos de la comunitat per a l'any 2009. Es pot fer de dues maneres: una conjuntament i l'altra per separat. Ho podem fer conjuntament?

Doncs passaríem a votar les quanties del pressupost de la comunitat autònoma de les Illes Balears i de les seves entitats autònomes per a l'exercici del 2009 els estats de despeses i d'ingressos dels quals s'eleven a 3.558.897.075 euros.

També passaríem a la votació de les quanties globals de les entitats de dret públic de la comunitat per a l'any 2009, que s'eleven a 645.000.601 euros.

A la votació de les societats públiques que s'eleven a 100.598.922 euros.

I també a les fundacions de la comunitat els ingressos i despeses de les quals s'eleven a 71.358.826 euros.

I a la votació de les quanties globals de l'ib-salut, que s'eleven a 1.229.309.750 euros.

I també les entitats de dret públic depenent de l'ib-salut per a l'any 2009 que s'eleven els ingressos i les despeses a 83.197.415 euros. I les fundacions dependents de l'ib-salut que s'eleven a 195.671.939 euros.

En conseqüència quedaria fixada, també l'Agència Tributària quedarà votada amb una quantitat de 15.885.008 euros.

Passarem a la votació, passam a votar. Votam.

Hi ha alguns problemes? Bé, repetirem.

Passam a votar. Votam.

Resultat de la votació: sí, 29; no, 28.

I no havent-hi més temes a tractar, s'aixeca la sessió.



DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS